

Θέματα Αναπηρίας

04

Νέοι / Νέες με Αναπηρία
Καθημερινές Προκλήσεις για Ισότητα

10

3η Δεκέμβρη 2010 - Εθνική Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία
Πανελλαδικό Παν-αναπηρικό Συλλογικό για την άρση
των επώδυνων μέτρων εν ονόματι του δημοσίου χρέους

14

Στέλιος Μάινας: «Είμαστε λαός
που κλείνει τα μάτια και τα αυτιά»

Αφιέρωμα:

2010 - Ευρωπαϊκό Έτος για την
καταπολέμηση της φτώχειας
& του κοινωνικού αποκλεισμού

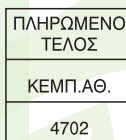
Σχέδιο Δράσης: «Διαδρομές
Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων
με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο»



Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία
Ελ. Βενιζέλου 236, 163 41 Ηλιούπολη, Αθήνα











2010

Ευρωπαϊκό έτος
για την καταπολέμηση
της φτώχειας και
του κοινωνικού
αποκλεισμού



ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ: 2021 ΚΕΜΠ.ΑΘ.
ΚΩΔΙΚΟΣ: 3411



	Editorial03
	Ανάληψη: Νέοι / Νέες με Αναπηρία - Καθημερινές Προκλήσεις για Ισότητα04
	Θέσεις: 3η Δεκέμβρη 2010 - Εθνική Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία Πανελλαδικό Παν-αναπηρικό Συλλογικό Συνέδριο για την άρση των επώδυνων μέτρων εν ονόματι του δημοσίου χρέους10
	Βήμα: Τέχνη και Αναπηρία12
	Συνέντευξη: Στέλιος Μάιντας: «Είμαστε λαός που κλείνει τα μάτια και τα αυτιά»14
	Αφιέρωμα: «2010 - Ευρωπαϊκό Έτος για την καταπολέμηση της φτώχειας & του κοινωνικού αποκλεισμού» Σχέδιο Δράσης: «Διαδρομές Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο»17
	Παρουσίαση: Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία του ΟΗΕ: Το Άρθρο 24 «Εκπαίδευση» (Μέρος Β΄)23
	Ευρωπαϊκά - Διεθνή Αξιολόγηση της Εφαρμογή αριθ. 1107/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικά26
	Ο Πρόεδρος της Ε.Σ.Α.μεΑ. στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή29
	Η Ε.Σ.Α.μεΑ. παρεμβαίνει, προτείνει, διεκδικεί...30
	Εκδόσεις: MICHAEL OLIVER: Αναπηρία και Πολιτική39

Ιδιοκτησία:
Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία - Ε.Σ.Α.μεΑ.

Εκδότης:
Βαρδακαστάνης Γιάννης
Πρόεδρος Ε.Σ.Α.μεΑ.

Διευθύντρια:
Χατζηπέτρου Ανθή

Αρχισυντάκτρια:
Θεωνά Άννα

Σελιδοποίηση - Διαχωρισμοί - Φιλμς:
ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ (210 6006430-1)

Εκτύπωση:
ΔΕΣΜΟΣ (210 6644156)

Γραφεία Ε.Σ.Α.μεΑ.:

Ελ. Βενιζέλου 236, 163 41 Ηλιούπολη, Αθήνα
Τηλ. 210 - 9949837

Fax: 210 - 5238967

E-mail: esaea@otenet.gr

http://www.esaea.gr

Εκδίδεται σε 7.500 αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν.

Σε περίπτωση αναδημοσίευσης παρακαλούμε να αναφέρετε ως πηγή το "Θέματα Αναπηρίας".

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν υποχρεωτικά τις απόψεις της Ε.Σ.Α.μεΑ.

K

αθώς οδεύουμε στο τέλος μιας ιδιαίτερα δύσκολης και επώδυνης χρονιάς για όλους τους Έλληνες και Ελληνίδες, πόσο μάλλον για τους Έλληνες και Ελληνίδες με αναπηρία, η αγωνία για το τι μέλλει γενέσθαι και η ανάγκη για εντατικοποίηση του αγώνα μας, ώστε να διαφυλαχθούν στο ακέραιο κεκτημένα δικαιώματα, γιγαντώνονται.

Εν όψει της φετινής 3ης Δεκεμβρη – Εθνικής Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία, που σιγματίζεται από τις τρέχουσες εξελίξεις, το εθνικό αναπηρικό κίνημα, πιο ετοιμοπόλεμο από ποτέ, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα και διοργανώνει την Παρασκευή 3 Δεκεμβρη 2010 Πανελλαδικό Παν-αναπηρικό συλληλητήριο στην Πλατεία Συντάγματος, για να διαδοθεί το μήνυμα ότι οι φτωχότεροι των φτωχών αυτής της χώρας έχουν φτάσει στα όριά τους. Μέσα λοιπόν από τη στήλη «Θέσεις», σας προσκαλούμε να δώσετε κι εσείς το «παρών» σε αυτή την κινητοποίηση για να γίνουν ορατά στους ιθύνοντες τα καθημερινά αβάσταχτα προβλήματά μας.

Σε αυτό το παρόν, φαντάζει ακόμα πιο θολό και τρομακτικό το μέλλον. Το μέλλον το δικό μας, το μέλλον των νέων ανθρώπων, των παιδιών μας. Γι' αυτό, σε αυτό το τεύχος φιλοξενούμε ένα εκτενές άρθρο στους νέους με αναπηρία και τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην προσπάθεια να ενταχθούν ομαλά στον κοινωνικό ιστό, προβλήματα που μεγαθύνει ακόμα περισσότερο η παρούσα κατάσταση στην Ελλάδα. Στην ίδια βάση, συνεχίζεται και η παρουσίαση του άρθρου 24 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία του ΟΗΕ που αφορά στην εκπαίδευση.

Επιπλέον, στο πλαίσιο του 2010 - Ευρωπαϊκού Έτους για την Καταπολέμηση της Φτώχειας, η Ε.Σ.Α.μεΑ. έλαβε την έγκριση να υλοποιήσει το Σχέδιο Δράσης με τίτλο: «Διαδρομές Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο», του οποίου οι στόχοι συνάδουν πλήρως με τους γενικούς στόχους του Ευρωπαϊκού Έτους. Λεπτομέρειες γι' αυτό το σημαντικό Πρόγραμμα μπορείτε να διαβάσετε στις επόμενες σελίδες.

Τέλος, στο τεύχος αυτό επιχειρείται μια διερεύνηση των αλλαγών που έχουν συντελεστεί στην παρουσίαση της αναπηρίας και της χρόνιας πάθησης μέσα από την Τέχνη και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Έτσι, μαζί με τον σκηνοθέτη Αντώνη Ρέλλη, αναπτύσσουμε μια προβληματική για το κατά πόσο είναι αποδεκτή η αναπηρία στην ευρύτερο καλλιτεχνικό γίγνεσθαι, ενώ με οδηγό τον αγαπημένο ηθοποιό Στέλιο Μάινα, επιστρέφουμε στο «Νησί» για να διαπιστώσουμε ότι η κοινωνία μας εξακολουθεί, τόσα χρόνια μετά, να κατασκευάζει νέες «Σπιναλόγκες», αποκλείοντας και εξοβελίζοντας τα άτομα με αναπηρία.

Καλή Ανάγνωση.

**Ιωάννης Βαρδακασιάνης
Πρόεδρος Ε.Σ.Α.μεΑ.**



editorial





Νέοι / Νέες με Αναπηρία

Καθημερινές
Προκλήσεις για Ισότητα!

Η μετάβαση από την παιδική ηλικία στην ενήλικη ζωή είναι ίσως μία από τις πιο συναρπαστικές διαδικασίες, αλλά πολύ συχνά είναι και μια δύσκολη περίοδος στη ζωή ενός ατόμου. Ανακαλύπτοντας ψυχολογικές και σωματικές αλλαγές που συμβαίνουν, συνειδητοποιώντας τις διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, βιώνοντας το συναίσθημα του έρωτα για πρώτη φορά και αντιμετωπίζοντας τις γρήγορες εναλλαγές της διάθεσης είναι μερικά από τα αποτελέσματα της εφηβείας που κάθε νεαρός άνδρας και νεαρή γυναίκα έχει να αντιμετωπίσει. Επίσης, τα πρώτα χρόνια της ενηλικίωσης μπορεί να περιλαμβάνουν και άλλου είδους δυσκολίες όπως η επιλογή πανεπιστημίου, η αναζήτηση θέσης εργασίας και η αναζήτηση νέου τόπου διαμονής, που ενδεχομένως να είναι μακριά από τους γονείς ή από ένα γνωστό περιβάλλον.

Οι έφηβοι με αναπηρία συχνά αντιλαμβάνονται αυτήν την περίοδο με ένα διαφορετικό τρόπο από ό, τι οι συνομήλικοί τους χωρίς αναπηρία. Τα νεαρά

άτομα με αναπηρία πρέπει να ζήσουν με περιορισμούς λόγω της σωματικής ή της νοητικής τους αναπηρίας. Αισθάνονται περιορισμένα είτε λόγω του τρόπου ζωής τους, είτε λόγω της εξάρτησής τους από τους γονείς και, ενίοτε, λόγω της ατομίας ή της ανασφάλειας για τον εαυτό τους.

Ένας κοινός φόβος σχεδόν σε όλους του νέους και νέες είναι η αβεβαιότητα για το μέλλον. Αλλά αυτό το θέμα είναι ακόμη πιο σημαντικό σε νεαρά άτομα με αναπηρία, αφενός λόγω της αναπηρίας τους και της αντίληψης της κοινωνίας, αφετέρου λόγω της έλλειψης ίσων ευκαιριών.

Πώς λοιπόν βλέπουν οι νέοι/ες με αναπηρία την εμπειρία αυτής της μοναδικής μεταβατικής διαδικασίας από την παιδική στην ενήλικη ζωή; Τι κοινό έχουν με τους έφηβους χωρίς αναπηρία; Ποια είναι τα ειδικά τους προβλήματα; Με ποιο τρόπο η κοινωνία και οι εξωτερικές καταστάσεις πρέπει να αλλάξουν, προκειμένου να υποστηρίξουν την πορεία ζωής των νέων ατόμων με αναπηρία;

***Το παρόν άρθρο είναι ελεύθερη μετάφραση τμήματος της δημοσίευσης "Young and Disabled: Daily Challenges for Equality", της Επιτροπής Νεολαίας του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία (EDF 06-13 updated in 2009).
Μετάφραση: Χατζηπέτρου Ανθή**

Ο ρόλος της οικογένειας είναι ζωτικής σημασίας για την οικοδόμηση της αυτοεκτίμησης των νέων με αναπηρία

Η οικογένεια είναι ένα σημαντικό κομμάτι στη ζωή των παιδιών και των νέων με αναπηρία. Οι γονείς μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να προσαρμοστούν στην αναπηρία τους, που σημαίνει αναγνώριση των περιορισμών που πιθανώς προκύπτουν από αυτήν και συνέχιση παράλληλα της καθημερινής τους ζωής. Αυτό μπορεί να είναι δύσκολο, στην περίπτωση που η οικογένεια δεν είχε κατά το παρελθόν εμπειρία με αναπηρία.

Η αναπηρία μπορεί να προκαλέσει άγχος στα μέλη της οικογένειας, λόγω της πρόσθετης προσπάθειας που πρέπει να καταβάλουν. Τα μέλη της οικογένειας είναι ανάγκη να διατηρήσουν δεσμούς μεταξύ τους. Όπως σε όλες τις οικογένειες, η διατήρηση ανοιχτής επικοινωνίας είναι ζωτικής σημασίας, όπως επίσης και ο χρόνος που περνούν μαζί, χωρίς να εστιάζουν στην αναπηρία.

Οι οικογένειες μπορούν να είναι φροντιστές των παιδιών τους με αναπηρία που χρειάζονται προσωπική φροντίδα και υποστήριξη σε καθημερινή βάση. Φυσικά, δεν αποκλείεται η παροχή εξωτερικής βοήθειας, π.χ. από φίλους, γείτονες ή επαγγελματίες προσωπικούς βοηθούς. Στην περίπτωση αυτή, το νεαρό άτομο με αναπηρία θα πρέπει να συμμετέχει ενεργά στη διαδικασία εξεύρεσης, πρόσληψης και εκπαίδευσης του προσωπικού βοηθού, προκειμένου να αποκτήσει δεξιότητες που θα του είναι απαραίτητες για τη διαχείριση της αναπηρίας του ως ενήλικας.

Η αντιμετώπιση των προκλήσεων της αναπηρίας μπορεί να είναι δύσκολη για τον καθένα. Όσο περισσότερο η αναπηρία παρεμβαίνει στο σχολείο, στους φίλους, στις δραστηριότητες, τόσο πιο δύσκολη μπορεί να είναι η προσαρμογή στην αναπηρία. Ο περιορισμός ή απώλεια των κοινωνικών / φιλικών συναναστροφών μπορεί να έχει ιδιαίτερα καταστροφικές συνέπειες. Η ενθάρρυνση των νέων από την οικογένεια να συναναστρέφονται με τους συμμαθητές τους και να διατηρούν κοινωνικές επαφές, μπορεί να συμβάλει θετικά στην υποστήριξη ενός παιδιού ή εφήβου να αντιμετωπίσει την αναπηρία του.

Σεξουαλικότητα, ζήτημα - πρόκληση για όλους τους εφήβους

Κατά τη διάρκεια της εφηβείας, τα κορίτσια και τα

αγόρια ανακαλύπτουν τη σεξουαλικότητά τους, παρατηρούν τις σωματικές και ψυχολογικές αλλαγές και βιώνουν για πρώτη φορά τον έρωτα και την αγάπη. Αυτή η περίοδος είναι ακόμη πιο δύσκολη για τους νέους με αναπηρία που επιπλέον έχουν να αντιμετωπίσουν την αναπηρία καθώς και τις προκαταλήψεις της κοινωνίας σε μια περίοδο της ζωής τους, όπου η εικόνα για τον εαυτό τους και η αυτοπεποίθησή τους είναι πολύ σημαντική για την ανάπτυξη της συναισθηματικής τους ζωής.

Γιατί η σεξουαλικότητα αποτελεί θέμα ταμπού, όταν πρόκειται για άτομα με αναπηρία;

Οι νέοι/ες με αναπηρία συχνά αντιμετωπίζονται από την κοινωνία ως πρόσωπα χωρίς σεξουαλικότητα. Δεν αναμένεται να έχουν σεξουαλικές σχέσεις ή να ερωτευτούν κάποιο άτομο χωρίς αναπηρία. Η σεξουαλικότητα των νεαρών ατόμων με αναπηρία συχνά δεν λαμβάνεται σοβαρά υπόψη, και μερικές φορές θεωρείται σχεδόν ως κάτι μη «φυσιολογικό». Συχνά προκύπτουν ερωτήσεις του τύπου «Πώς το κάνουν;», «Μήπως χρησιμοποιούν σεξουαλικά βοηθήματα;», «Είναι σε θέση να κάνουν έρωτα όπως όλοι οι άλλοι;».

Πολλά νεαρά άτομα με αναπηρία μπορεί να κάνουν τις ίδιες ερωτήσεις. Η σεξουαλικότητα γενικώς είναι ένα ευαίσθητο θέμα, αλλά πολύ περισσότερο για τους νέους με αναπηρία. Οι γονείς και γενικώς οι ενήλικες έχουν δυσκολία να μιλήσουν για αυτό. Γίνεται ακόμα πιο δύσκολο όταν οι ενήλικες έχουν προκαταλήψεις και είναι της γνώμης ότι οι νέοι με αναπηρία δεν θα μπορέσουν ποτέ να έχουν σεξουαλική ζωή. Οι συζητήσεις σχετικά με σεξουαλικά προβλήματα είναι ακόμα πιο δύσκολες, τόσο για τους γονείς όσο και για τους νέους, ενώ συχνά οι γονείς καλούνται να απαντήσουν στη δύσκολη ερώτηση του παιδιού τους με αναπηρία «Πιστεύεις ότι για όλους υπάρχει κάποιος, ακόμα και για μένα;».

Ο αντίκτυπος των μέσων μαζικής ενημέρωσης σχετικά με την προσωπική εικόνα και τη σεξουαλικότητα

Η κοινωνία και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης εστιάζουν στο ιδανικό βάρος, την εξωτερική εμφάνιση, την πλαστική χειρουργική και από πολύ νωρίς οι νέοι προσλαμβάνουν ιδανικές εικόνες φαινομενικά τέλειων και όμορφων ατόμων. Οι έφηβοι συχνά αποκομίζουν τις πρώτες εντυπώσεις τους σχετικά με τη σεξουαλικότητα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Επιπρόσθετα της παρουσίας των ιδανικών εικόνων από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ορισμένοι νέοι, οι οποίοι δεν λαμβάνουν καμία καθοδήγηση από τους γονείς τους, αναπτύσσουν τις πρώτες απόψεις τους σχετικά με τη δική τους σεξουαλικότητα και τη σεξουαλικότητα των άλλων μέσω ταινιών πορνό και περιοδικών που γενικά δεν αντικα-

στοιχεία δείχνουν ότι υπάρχει τεράστιο χάσμα μεταξύ των παιδιών με αναπηρία και των παιδιών χωρίς αναπηρία. Ένας λόγος γι' αυτήν τη διαφορά είναι ότι πολλοί από τους έφηβους με αναπηρία δεν φοιτούν σε γενικά σχολεία και συνεπώς δεν έχουν την ευκαιρία να ενταχθούν στην κοινωνία από το δημοτικό σχολείο.

Η κατάσταση αυτή ισχύει κυρίως για την πλειονότητα των παιδιών με νοητική ή ψυχική αναπηρία. Από την άλλη πλευρά, τα παιδιά και οι έφηβοι με σωματική αναπηρία, που είναι σε θέση να φοιτήσουν σε σχολεία γενικής εκπαίδευσης και ως εκ τούτου έχουν την ευκαιρία να ενταχθούν στην τάξη και την κοινωνία, αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια προσβασιμότητας στα σχολικά κτίρια, στις σχολικές τάξεις, στο εκπαιδευτικό υλικό κ.λπ.

Αν και ο αριθμός των ειδικών σχολείων πρόκειται να μειωθεί στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, η διαδικασία ένταξης των μαθητών με αναπηρίες στην εκπαίδευση δεν έχει τελειώσει ακόμη. Συνεπώς, είναι ζωτικής σημασίας για τους νέους με αναπηρία, για τους γονείς ή τους καθηγητές τους, καθώς και για τις οργανώσεις νεολαίας να συμμετέχουν στο σχεδιασμό και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με τις παροχές προς τους νέους με αναπηρία ή / και διάφορες εκπαιδευτικές ανάγκες, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να αποφασίζουν για το είδος της εκπαίδευσης από το οποίο θεωρούν ότι θα επωφεληθούν περισσότερο.

Η μη τυπική εκπαίδευση – βασικός παράγοντας για την ανάπτυξη ικανοτήτων και αυτοπεποίθησης

Τι είναι η μη τυπική εκπαίδευση; Η μη τυπική εκπαίδευση μπορεί να οριστεί ως ένα πρόγραμμα ατομικής και κοινωνικής εκπαίδευσης, εκτός του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος, που αποσκοπεί στη βελτίωση μιας σειράς δεξιοτήτων και ικανοτήτων. Η συμμετοχή είναι εθελοντική και τα προγράμματα, τα οποία υλοποιούνται από εκπαιδευμένους εκπαιδευτές του εθελοντικού ή / και του δημόσιου τομέα, θα πρέπει να παρακολουθούνται συστηματικά και να αξιολογούνται. Η μη τυπική εκπαίδευση είναι εστιασμένη στον εκπαιδευόμενο, με βάση την αμοιβαία συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευόμενων, την ενεργό συμμετοχή τους, τις εμπειρίες τους, τις ανάγκες και τις προσδοκίες τους. Επίσης, βασίζεται σε μια ολιστική προσέγγιση, που σημαίνει ότι συνδυάζει γνωστικές, συναισθηματικές και πρακτικές δεξιότητες μάθησης. Είναι επίσης ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι η εμπειρία της μη τυπικής εκπαίδευσης θα μπορούσε να πιστοποιείται.



ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

Ποια είναι τα οφέλη για τους νέους/ες με αναπηρία; Η μη τυπική εκπαίδευση, η κατάρτιση και η συμμετοχική μάθηση που παρέχεται, είναι ιδιαίτερα ζωτικής σημασίας για τα άτομα με αναπηρία, διότι ενισχύει τις κοινωνικές δεξιότητες που ενδεχομένως δεν είναι εφικτό μέσω του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος. Για παράδειγμα, μεγάλος αριθμός νεαρών ατόμων με αναπηρία υστερούν σε γνώσεις ξένων γλωσσών σε σύγκριση με νέους/ες χωρίς αναπηρία, λόγω εμποδίων στην εκπαίδευση ή λόγω κοινωνικού αποκλεισμού. Η υλοποίηση προγραμμάτων μη τυπικής εκπαίδευσης με στόχο την ανάπτυξη δεξιοτήτων στις ξένες γλώσσες, θα μπορούσε να γεφυρώσει αυτό το χάσμα.

Η μη τυπική εκπαίδευση συνδέεται με την ενεργό συμμετοχή και την ιδιότητα του πολίτη και φέρει μια σημαντική πολιτική και κοινωνική σημασία. Μία από τις μεγαλύτερες προστιθέμενες αξίες της μη τυπικής εκπαίδευσης είναι το γεγονός ότι είναι προσιτή και σε τοπικό επίπεδο.

τέχνη & αναπηρία

Τέχνη και αναπηρία. Δύο έννοιες που στις συνειδήσεις της πλειοψηφίας της κοινής γνώμης είναι αντικρουόμενες. Δύο έννοιες που κατ' επίφαση είναι αντίθετες, χωρίς κανένα σημείο συνάφειας. Γιατί η τέχνη για τους περισσότερους από εμάς αποτελεί μονοδιάστατα μια έκφραση του ωραίου, του ιδανικού. Κι όμως για πολλούς σύγχρονους καλλιτέχνες, με την προσπάθεια που καταβάλλεται τα τελευταία χρόνια από τα αναπηρικά κινήματα σε όλο τον κόσμο να επικοινωνήσουν την πραγματική έννοια της αναπηρίας ως μέρος της ανθρώπινης ποικιλομορφίας, η αναπηρία αποτελεί μια αστείρευτη πηγή έμπνευσης για δημιουργία, μια προέγχιση όμως που δεν είναι πάντα αποδεκτή.

Από τη μία, καλλιτέχνες με αναπηρία έχουν αναγνωριστεί και έχουν λάβει τα εύσημα για τις εξαιρετικές τους επιδόσεις. Από την άλλη γλυπτά που απεικονίζουν σώματα με κάποια αναπηρία σοκάρουν και προκαλούν ποικίλες αντιδράσεις. Πώς εξηγείται αυτή η μεγάλη απόκλιση όσον αφορά την τέχνη που σχετίζεται με την αναπηρία; Πώς μπορεί να γεφυρωθεί αυτό το χάσμα; Υπάρχει χώρος στην τέχνη για την αναπηρία; Τι διαφορές υπάρχουν στην παραγόμενη τέχνη σε διαφορετικά σημεία του πλανήτη; Και τελικά, κατά πόσο μπορεί η τέχνη να αλλάξει τον τρόπο της θέασης της αναπηρίας από την κοινωνία; Σε αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα επιχειρεί να δώσει απαντήσεις αρθρογράφοντας για τα «Θέματα Αναπηρίας» ο **σκηνοθέτης κ. Αντώνης Ρέλλης**, που είναι και ο ίδιος πολίτης με αναπηρία.

«Η κοινωνική ατζέντα της αναπηρίας σπρίζεται και αναδεικνύεται από χιλιάδες ανθρώπους στην πατρίδα μας. Το αναπηρικό κίνημα θεωρείται και είναι το μαζικότερο σήμερα διεκδικητικό κίνημα. Υπό την παραπάνω έννοια παρατηρείται μια αναντιστοιχία ανάμεσα στην κινηματική δυναμική που έχει τα τελευταία χρόνια αναπτυχθεί και τη συμβολή της τέχνης σ' αυτήν. Η τέχνη – κύρια στην Ελλάδα – είναι πίσω από τις διεκδικήσεις και τα σημαίνοντα του αναπηρικού κινήματος. Όχι μόνο η τέχνη αλλά και ο λεγόμενος πνευματικός κόσμος στο σύνολό του», τονίζει χαρακτηριστικά απαντώντας στο ερώτημα πόσο κοντά βρίσκονται οι έννοιες της τέχνης και της αναπηρίας.

Επιχειρώντας μια αναδρομή στον χρόνο διαπιστώνεται η εισαγωγή του δίπολου «ήρωας – ζητιάνος» για την

παρουσίαση των ατόμων με αναπηρία όχι μόνο μέσα από τα ΜΜΕ, αλλά και από τις διάφορες εκφράσεις τέχνης: **«Διαχρονικά η τέχνη και κύρια η λογοτεχνία υπήρξαν ο προμαχώνας της κοινωνικής παραπληροφόρησης σε θέματα αναπηρίας. Οι άνθρωποι με νοητική καθυστέρηση περιπαίζονταν συστηματικά στον λαϊκό Καραγκιόζη, ο ζητιάνος του Καρκαβίτσα ανεδείκνυε ως χαρακτήρας τον άνθρωπο με αναπηρία που εκμεταλλεύεται την αναπηρία του, ζει ζωή “επιδοτούμενη”. Στην ίδια “λογική”, θέατρο και κινηματογράφος προσδίδουν στους ήρωες / πρόσωπα με αναπηρία κατωτερότητα, κακία, επικινδυνότητα ή αποδίδουν υπερφυσικές δυνάμεις .**

Ο συσχετισμός “τεράτων” και αναπηρίας είναι κοινωνικό προϊόν το οποίο εκφράστηκε έντονα μέσα από την τέχνη του κινηματογράφου. Η αναπαραγωγή του ρατσιστικού μύθου περί αναπηρικής δυστυχίας που “θέλει” τον άνθρωπο με αναπηρία εξ ορισμού δυστυχισμένο εξαιτίας της αναπηρίας, αναπαράγεται δια της τέχνης στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων που αναδεικνύονται χαρακτήρες με αναπηρία. Η τέχνη όμως έχει τη δυνατότητα μέσα από την ενσωμάτωση του “διαφορετικού” ατόμου στο σύνολο, της άπειρης κοινωνικοποίησης του, της συμμετοχής του στα βιώματα, στις εμπειρίες και στις ιδέες ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Η ανάδειξη της πραγματικής διάστασης της συνθήκης της αναπηρίας και των ανθρώπων που την βιώνουν είναι και το ουσιαστικό ζητούμενο για τον καλλιτέχνη».

Ο κ. R. Randall, Διευθυντής του Φεστιβάλ Other Film στη Μεμβούρνη είχε δηλώσει: «Η καταπληκτική τέχνη εξυπηρετεί όλους, η κακή τέχνη δεν εξυπηρετεί κανένα». Υπάρχει “καλή” και “κακή” τέχνη και πως ορίζονται με σημείο αναφοράς την αναπηρία; **«Ως “υποκατάστατο” της ζωής, η τέχνη έχει τον τρόπο να φέρει τον άνθρωπο σε ισορροπία με το κοινωνικό περιβάλλον του όταν όμως εκφράζει / αποκωδικοποιεί την αλήθεια των πραγμάτων. Η τέχνη που ανοίγει δρόμο προς την αλήθεια, λοιπόν, είναι εξ ορισμού καλή τέχνη. Από την άλλη, η τέχνη που αναπαράγει τον ετεροπροσδιορισμό και τα κοινωνικά ψεύδη για την αναπηρία και τους ανθρώπους με αναπηρία είναι εξ' ορισμού “κακή” τέχνη. Με ελάχιστες εξαιρέσεις, μέχρι σήμερα έχουμε γνωρίσει την κακή εκδοχή της τέχνης σε ότι αφορά την κοινωνική συνθήκη της αναπηρίας. Άρα,**

νομιμοποιούμε να ισχυρίζομαι ότι η απαραίτητη εξισορρόπηση του κενού / ελλείμματος, απαιτεί πλέον καλλιτέχνες που νιώθουν και είναι "στρατευμένοι". Άνθρωποι της τέχνης που θα συλλήβουν, θα συγκρατήσουν θα μετατρέψουν το βίωμα σε μνήμη, την ανάμνηση σε έκφραση και την ύλη σε μορφή.

Η διαφορετικότητα, η συνείδηση του ανθρώπινου ελλείμματος ως αυτονόητου κωδικού αλήθειας – έρωτα – συνύπαρξης, είναι η βαθύτερη ουσία της ανθρώπινης σκέψης ανά τους αιώνες. Ο άνθρωπος δεν είναι τέλειος, ούτε η αξίωση και επιβολή της τελειότητας είναι ο επί της γης προορισμός του. Για να γίνει κατανοητή η βαθύτερη διασύνδεση της τέχνης με την ανθρώπινη "ατέλεια", το έλλειμμα ή την αναπηρία, αρκεί να σκεφτούμε ότι τα αντίθετά τους έχουν εγγραφεί στην ανθρώπινη ιστορία ως τα αρχέτυπα του φασισμού. Δεν υπάρχει ή δεν νομιμοποιείται - κατά τη γνώμη μου - τέχνη που να παραπέμπει στην αναγκαιότητα της άπιαστης τελειότητας και εντέλει στην επιβολή της όποιας Αρείας φυλής. Η προσωπική και κοινωνική συνύπαρξη με το έλλειμμα είναι παρακαταθήκη τέχνης, αθηθινής βαθιάς τέχνης. Ο άνθρωπος με αναπηρία έχει προνομιακή σχέση με όσα συνθέτουν την πρώτη ύλη της τέχνης, μιας και έχει προνομιακή σχέση με όσα συνθέτουν την κοινωνική πρώτη ύλη διεκδίκησης του δικαιώματος στη ψυτρωτική διαφορετικότητα. Η τέχνη κυοφορείται στις απελευθερωμένες από τα φασιστικά πρότυπα περιοχές του νου».



Φτάνοντας από την υψηλή και ουσιαστική τέχνη, στην ευρείας κατανάλωσης δημιουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που μπαίνει σε χιλιάδες σπίτια καθημερινά ο κ. Ρέλλας είναι κάθετος. «Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη σκέψη για τον ρόλο των ΜΜΕ σε ότι αφορά τόσο την προώθηση καλλιτεχνών με αναπηρία όσο και την κοινωνική διεκδικητική ατζέντα του αναπηρικού κινήματος. Μια αντικειμενική, απελευθερωμένη ματιά στα κυρίαρχα πρότυπα που κύρια τα ιδιωτικά ηλεκτρονικά ΜΜΕ αναπαράγουν είναι αρκετή για να δώσει την απάντηση. Τα ΜΜΕ στη συντριπτική πλειοψηφία τους προσβάλλουν βίαια την

ουσία της διεκδίκησης του αναπηρικού κινήματος που δεν είναι άλλη από το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό των ανθρώπων με αναπηρία και την δικαιωματική προσέγγιση της συνθήκης της αναπηρίας».

Σε μια κρίσιμη περίοδο, απαιτούνται κρίσιμες και ουσιαστικές αποφάσεις και ρηξικέλευθες τομές και μέτρα, ώστε να μην περιθωριοποιηθούν τα καίρια ζητήματα της αναπηρίας. Πόσος χώρος υπάρχει όμως γι' αυτό; Μπορεί ακόμα και υπό αυτές τις συνθήκες να λειτουργήσει παιδευτικά και εν τέλει ψυτρωτικά η τέχνη; «Οι εποχές που ζούμε είναι κοινωνικά και πολιτικά κρίσιμες, οι συγκρούσεις που ξεπροβάλλουν μπροστά μας θα είναι μετωπικές. Άνευ υπερβολής, αποκρουστικά φασιστικά αρχέτυπα που επί δεκαετίες φάνταζαν στο νου των αφελών ξεχασμένα, διεκδικούν και θα διεκδικήσουν με ακόμα μεγαλύτερη ένταση την επιβολή τους. Οι καλλιτέχνες με αναπηρία, στην επόμενη δύσκολη στροφή των καιρών καλούνται να βρεθούν στην πρωτοπορία των κοινωνικών ζυμώσεων. Την πρωτοπορία, συνεπώς, διεκδικούμε και οφείλουμε να διεκδικήσουμε, όχι το εξαιρετικά φτωχό - σεμνό και ταπεινό - δικαίωμα στη συμμετοχή και μόνο. Με κίνδυνο να παρεξηγηθώ, θα σας πω ότι είναι αναγκαιότητα των καιρών η δημιουργία Κίνησης Καλλιτεχνών με Αναπηρία, που στην υπόθεση διεκδίκησης / ανάδειξης της κοινωνικής πρωτοπορίας θα πρέπει να νιώθουν απολύτως στρατευμένοι. Ναι, στρατευμένοι, ασ μην φοβίζει η λέξη. Αλληλωστε, χιλιάδες είναι αυτοί που υπηρετούν την ατζέντα του αναπηρικού κινήματος και όλοι - με τον τρόπο του ο καθένας - είναι στρατευμένοι σε μια πολύ δύσκολη μεν αλλά και πολύ μεγάλη υπόθεση...»

Τέχνη δεν είναι μόνο αυτό που ξεχειλίζει από τη βιωμένη πραγματικότητα αλλά και αυτό που προκύπτει παρατηρώντας από απόσταση απέναντι στη μορφή. Τέλος ο πραγματικός καλλιτέχνης - με αναπηρία ή χωρίς - δεν είναι αυτός που κατακρεουργείται από το "κτήνος", αλλά αυτός που με κόπο καταφέρνει τελικά να το δαμάζει».

Θ.Α.

Θ.Α.

Βιογραφικό Αντώνης Ρέλλας, Σκηνοθέτης - πολίτης με αναπηρία



Ο Αντώνης Ρέλλας σπούδασε στη Σχολή Κινηματογράφου Λυκούργου Σταυράκου. Εργάστηκε στην τηλεόραση ως σκηνοθέτης, μοντέρ και έκανε έρευνα και ρεπορτάζ. Αυτό που θέλει να θυμάται από την εμπειρία της τηλεόρασης είναι η δημιουργία της πρώτης εκπομπής σε ιδιωτικό σταθμό εθνικής εμβέλειας με θέμα την αναπηρία στις 17 Σεπτεμβρίου του 1994.

Έχει γυρίσει μουσικά βίντεο, διαφημιστικά, έχει σκηνοθετήσει για το θέατρο και έχει δημιουργήσει ψηφιακά εικαστικά για παραστάσεις. Από το 1990 μέχρι σήμερα έχει γυρίσει, ως ανεξάρτητος σκηνοθέτης, τη μικρού μήκους ταινία «Το καρφί» και τα ντοκιμαντέρ «Είμαι ζωντανός», «Αιγαίου Κύματα» και «Καλλίστη θήρα». Με τη συμμετοχή του σε διεθνή φεστιβάλ, έχει αποσπάσει βραβεία και έχει εκπροσωπήσει την Ελλάδα διεθνώς. Διετέλεσε υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων του «Πανελλαδικού Συνδέσμου Παραπληγικών και Κινητικά Αναπήρων», της «Αθλητικής Ομοσπονδίας Αθλητών με Αναπηρία» και ιδρυτικό μέλος του Αθλητικού Συλλόγου ΑμεΑ «Σπάρτακος». Το 2006 συμμετείχε στη δημιουργία του διεθνούς φεστιβάλ ντοκιμαντέρ με θέμα την αναπηρία Emotion Pictures. Από το 2009 διατελεί σύμβουλος του Θεάτρου Κωφών Ελλάδος. Τέλος, οργανώνει δράσεις που αφορούν την καταπάτηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ.

Στέλιος Μάινας

«Είμαστε λαός
που κλείνει
τα μάτια και
τα αυτιά»

Συνέντευξη: Άννα Θεωνά

«Περπατώντας στον δρόμο της Σπιναλόγκας, σταμάτησε και κράτησε την αναπνοή σου. Από κάποιο χαμόσπιτο τριγύρω σου θα ακούσεις τον απόηχο από κάποιο μοιρολόγι μιας μάνας, μιας αδελφής ή τον αναστεναγμό ενός άνδρα. Άφησε δύο δάκρυα από τα μάτια σου και θα δεις να λαμπυρίζουν εκατομμύρια δάκρυα που πότισαν αυτόν τον δρόμο...», Επαμεινώνδας Ρεμουνδάκης (χανσενικός κάτοικος της Σπιναλόγκας).

Η ιστορία ενός νησιού σβησμένου για χρόνια από τον χάρτη ζωντανεύει κάθε εβδομάδα στις μικρές μας οθόνες. Μια ιστορία σκοτεινή, μια ιστορία – ταμπού, που μοιάζει με εφιαλτικό παραμύθι και φαντάζει μακρινή και απόκοσμη. Είναι η ιστορία της Σπιναλόγκας, του νησιού των λεπρών, όπου εξοριζόνταν όσοι χτυπήθηκαν από τη λέπρα.

Κι όμως αυτή η ιστορία, στην πραγματικότητα δεν είναι μια ιστορία για το θάνατο. Όχι για την Βικτόρια Χίσλοπ, που την αφηγήθηκε μέσα από τις σελίδες του βιβλίου της με τίτλο «Το Νησί», που γνωρίζει τεράστια επιτυχία παγκοσμίως. Για εκείνη δεν είναι παρά μια ιστορία ελπίδας, ένας ύμνος στην ανθρώπινη πλευρά μας, που δεν χωρά κανένα κοινωνικό στίγμα και καμιά προκατάληψη.

Στα μονοπάτια της σύγχρονης «Σπιναλόγκας», που δεν είναι άλλη από τη νοοτροπία μας απέναντι στη χρόνια πάθηση, την αναπηρία και ό,τι άλλο τείνουμε να «στιγματίσουμε» ως διαφορετικό και ανεπιθύμητο, περπατήσαμε μαζί με τον Στέλιο Μάινα, τον αγαπημένο ηθοποιό και πρωταγωνιστή της σειράς, που με συχνά σκληρή γλώσσα μιλά για την ανάγκη να «ανοίξουμε τα μάτια και τα αυτιά μας», αφού η στάση απέναντι στους αδυνάτους δείχνει τον πολιτισμό μας.

Από την πρώτη στιγμή που άρχισαν να προβάλλονται τα τηλεοπτικά σποτ για την τηλεοπτική μεταφορά του επιτυχημένου βιβλίου «Το Νησί», οι προσδοκίες όλων ήταν μεγάλες. Πόσο βαρύ είναι αυτό το φορτίο, σε συνδυασμό με την επιτυχία του βιβλίου για τον Στέλιο Μάινα;

Η δημιουργία προσδοκιών δημιουργεί μια μεγάλη ευθύνη απέναντι στο κοινό. Ακριβώς γιατί του παρουσιάζεις μια υποσχετική απέναντι σε ένα θέαμα, το οποίο υποτίθεται ότι δεν έχει ξαναδεί. Αυτό είναι που μας δημιουργεί και μεγαλύτερες ευθύνες. Μπορώ να σας πω ότι το αποτέλεσμα της δουλειάς ξεπερνά και τις δικές μου προσωπικές προσδοκίες. Είναι ίσως μια αρχή για μια διαφορετική τηλεόραση, μια τηλεόραση σε διαφορετική βάση των ζητούμενων, των αναμενόμενων. Ίσως θα πρέπει να περάσουμε από την εικόνα της υπερκατανάλωσης σε κάτι πιο ποιοτικό, με μεγαλύτερη δυνατότητα αυτογνωσίας. Νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα. Εξάλλου και η οικονομική κρίση είναι ένα «καμπανάκι» εσωτερικότητας και επαναδιαπραγμάτευσης των προσωπικών μας αξιών. Αυτή η σειρά είναι ένα τέτοιο φαινόμενο.

Ο Γιώργης είναι ίσως από τις πιο τραγικές φιγούρες της ιστορίας. Ποιες ήταν οι πρώτες αντιδράσεις σας απέναντι στο συγκεκριμένο ρόλο; Ποια τα συναισθήματά σας;

Όλοι οι ηθοποιοί περάσαμε από οντισιόν, κάτι αυτονόητο στο εξωτερικό, που εδώ μας φαίνεται περίεργο. Σε ένα σήριαλ που έχει 120 ρόλους είναι ηολογικό να δοκιμαστούν διάφοροι άνθρωποι για να δούμε τι πάει σε ποιον. Εισάγει νέα ήθη και αυτό στην τηλεόραση. Πρέπει να σας πω ότι αρχικά μου προτάθηκε ένας άλλος ρόλος. Εγώ επέλεξα τον ρόλο του Γιώργη. Ο ρόλος αυτός είναι, το ημώ να πω, προσωπικό μου δημιούργημα. Είναι ένας ρόλος που δεν μιλάει πολύ. Δεν είναι ένας ρόλος διαλογικός. Ο Γιώργης είναι ένας χαρακτήρας της σιωπής, που αντιδρά με τα μάτια. Ακριβώς γι' αυτό και διάλεξα αυτόν τον ρόλο. Ο προηγούμενός μου ρόλος στα «Μαύρα Μεσάνυχτα», ο Θράσος, μίλαγε συνεχώς. Διάβαζα κατεβατά ολόκληρα. Τώρα πήγαμε στο άλλο άκρο, στον ρόλο που δεν μιλάει. Για μένα στον κινηματογράφο και μάλιστα στην κινηματογράφιση που κάνει ο Θοδωρής Παπαδουλάκης παίζει μεγάλο ρόλο η ματιά, η αντίδραση και όχι τόσο ο διάλογος και το κείμενο. Είναι ένας σκηνοθέτης της εικόνας.

Αυτή ήταν και η μεγαλύτερη πρόκληση που κληθήκατε να αντιμετωπίσετε;

Ακριβώς. Είναι μεγάλη πρόκληση για μένα αυτό.

Να εκφράσεις συναισθήματα με έναν ρόλο που δεν μιλάει, που φαινομενικά δεν έχει την αξία που θα μπορούσε να έχει, να σε κάνει δηλαδή να πεις ότι αυτός είναι ρόλος ζηλευτός.

Η σειρά πραγματεύεται ένα θέμα που εξακολουθεί ακόμα να αποτελεί ταμπού. Πως βιώσατε τον στιγματισμό αυτών των ανθρώπων κατά τη διάρκεια της παραμονής σας στην Κρήτη;

Πάντα υπήρχαν στίγματα στις κοινωνίες και οι κοινωνίες πάντα ήθελαν να εξοβελίσουν όσους δεν ταίριαζαν, δεν έμοιαζαν με τους υπόλοιπους, να τους βάλουν σε έναν διαφορετικό χώρο που δεν θα τους ενοχλούν. Το σύγχρονο κοινωνικό στίγμα είναι η ψυχική νόσος. Είναι το αντίστοιχο σύγχρονο στίγμα της λέπρας, αυτό που χτυπάει το «καμπανάκι» στις κοινωνίες μας και μας χτυπάει την πόρτα. Δεν έχουμε αντιληφθεί το μέγεθος και την απειλή της ψυχικής νόσου μας στα σπίτια μας και την καθημερινότητά μας. Γι' αυτό και εξοβελίζουμε τους ψυχικά ασθενείς, που είναι από τους πιο αδύναμους κρίκους της κοινωνίας μας, τους κλείνουμε στα ψυχιατρεία, κλειδώνουμε και φεύγουμε. Ευτυχώς, υπάρχει σήμερα η Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση που έχει ξεκινήσει από την Ευρώπη, τα προγράμματα ένταξης, η «Ψυχαργός». Κάτι κινείται. Ωστόσο, αν δεν υπήρχε η Λέρος, εάν δεν γινόμασταν ρεζίλι παγκοσμίως, εάν δεν υπήρχαν τα κοινοτικά χρήματα, δεν θα είχε γίνει τίποτα. Είμαστε κοινωνία που κλείνει τα μάτια και τα αυτιά έξω από την πόρτα. Είμαστε λαός εγωπαθής, λαός φτιαγμένος για τα καλύτερα, αλλά και για τα χειρότερα. Έχουμε μια τάση αυτοκαταστροφής δυστυχώς και με όλα τα καλά που έχουμε, όπως το φιλότιμό μας, ρίχνουμε την καρδιά με το γάλα. Σαν να είμαστε εχθροί του εαυτού μας. Σαν να χρειαζόμαστε κάποιον πάντα να μας καθοδηγήσει.

Ήρθατε και σε επαφή με πρώην Χανσενικούς. Τι σας εκμυστηρεύτηκαν για όσα βίωσαν όλα αυτά τα χρόνια σε αυτό το σκοτεινό κεφάλαιο της ελληνικής ιστορίας;

Με τον Μανώλη τον Φουντουλάκη τον συγχωρεμένο, που δυστυχώς πέθανε πριν δει τη σειρά. Ήταν σύμβουλος της σειράς μας, μας βοήθησε πολύ στο να γίνει αυτή η σειρά. Ο Φουντουλάκης έλεγε: «Τόσα χρόνια ντρεπόμουν να πω ότι είμαι λεπρός. Ήρθε η ώρα να βγάλουμε το κοινωνικό στίγμα από πάνω μας. Ήρθε η ώρα να βγω και να πω ότι είμαι περήφανος που είμαι λεπρός. Δεν είναι στίγμα, δεν είναι ντροπή, δεν είναι κατάρρα». Θα μπορούσε να συμβεί στον καθένα μας.

2010

Ευρωπαϊκό έτος

για την καταπολέμηση

της φτώχειας και

του κοινωνικού αποκλεισμού

**ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ
ΜΑΖΙ ΜΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ**

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**



Με τη συγχρηματοδότηση
της Ελλάδας και της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

www.poverty2010.gr • www.2010againstopoverty.eu

Σχέδιο Δράσης: «Διαδρομές Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο»

ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

Φτώχεια και Αναπηρία ... σε αριθμούς

Όπως αναφέρεται στην έρευνα του Ευρωβαρομέτρου «Για τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό» (Φεβρουάριος 2010)¹, 80 εκατομμύρια Ευρωπαίοι - δηλ. το 16% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) - ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Επιπλέον, στην ίδια έρευνα το 73% των ευρωπαίων πολιτών θεωρούν ότι η φτώχεια είναι ένα διαδεδομένο πρόβλημα στη χώρα τους, το 84% ότι έχει αυξηθεί στη χώρα τους τα τελευταία τρία χρόνια, το 72% πως έχει αυξηθεί στην ΕΕ και το 53% ότι η φτώχεια έχει αυξηθεί στην περιοχή που ζουν. Επιπρόσθετα, από την ίδια έρευνα προκύπτει ότι οι ευρωπαίοι πολίτες επι-

στεύονται σε ποσοστό 45% τις δράσεις για την καταπολέμηση της φτώχειας της ΕΕ και σε ποσοστό 36% τις δράσεις για την καταπολέμηση της φτώχειας των εθνικών κυβερνήσεων. Αξίζει δε, να επισημανθεί ότι το 56% των ευρωπαίων θεωρούν ότι τόσο αυτοί που βρίσκονται εκτός αγοράς εργασίας κινδυνεύουν περισσότερο από τη φτώχεια, όσο και εκείνοι με επισφαλείς θέσεις εργασίας, όπως είναι τα άτομα με αναπηρία και με χρόνιες παθήσεις.

Πως όμως οι ευρωπαίοι πολίτες αντιλαμβάνονται τη φτώχεια;

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα έρευνα, οι

«Οι απόψεις που εκφράζονται στο άρθρο αυτό δεν μπορεί κατά κανένα τρόπο να θεωρηθεί ότι αντανakλούν την επίσημη άποψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

¹ Η έρευνα είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Έτους : http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_321_en.pdf

πολίτες της ΕΕ δεν αντιλαμβάνονται τη φτώχεια με τον ίδιο τρόπο. Για το ένα τέταρτο περίπου (24%), οι άνθρωποι είναι φτωχοί όταν οι πόροι τους είναι τόσο περιορισμένοι που δεν τους επιτρέπουν την πλήρη συμμετοχή στην κοινωνία που ζουν. Επιπλέον, το 22% βλέπει τη φτώχεια ως αδυναμία να πληρώσει κανείς βασικά αγαθά προς το ζην, ενώ 21% ως εξάρτηση από τη φιλανθρωπία και τα επιδόματα. Σημαντική μειοψηφία (18%) πιστεύει ότι οι άνθρωποι είναι φτωχοί όταν έχουν λιγότερα χρήματα από το κατώτατο μηνιαίο όριο για να ζήσουν.

Πέραν του ότι οι ευρωπαίοι πολίτες θεωρούν ότι η φτώχεια αφορά στις ομάδες των πολιτών που εξαρτώνται από τα επιδόματα και που βρίσκονται σε επισφαλείς θέσεις εργασίας, μεταξύ των οποίων είναι και τα άτομα με αναπηρία, είναι κοινά παραδεκτό πως τα άτομα με αναπηρία αποτελούν μια κατηγορία πολιτών που ακόμα και σε συνθήκες οικονομικής ευμάρειας είναι ευθέως αντιμέτωπα με τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, αφού σύμφωνα με τα στοιχεία σχετικής μελέτης (Disability and Social Exclusion in the E.U.: Time for change, tools to change, Final Study Report 2002) που διεξήχθη σε επτά ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων ήταν και η Ελλάδα:

- το μέσο οικογενειακό εισόδημα είναι αρκετά χαμηλότερο σε ένα νοικοκυριό που έχει ένα μέλος με αναπηρία,
- υπάρχει σαφής συσχέτιση μεταξύ της βαρύτητας της αναπηρίας και του βαθμού φτώχειας και αποκλεισμού,
- οι γυναίκες με αναπηρία είναι συχνότερα θύματα φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού και,
- τα άτομα με αναπηρία που διαβιούν σε ιδρύματα συνήθως δεν αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της φτώχειας, βιώνουν όμως έναν ακραίο κοινωνικό αποκλεισμό, τον εγκλεισμό.

Επιπρόσθετα, η απασχόληση των ατόμων με αναπηρία σε ευρωπαϊκό επίπεδο συγκρινόμενη με αυτή του γενικού πληθυσμού παρουσιάζει κατά γενική ομολογία υψηλότερη ανεργία, μεγαλύτερη διάρκεια ανεργίας, υψηλότερο ποσοστό μερικώς απασχολούμενων, υψηλότερο ποσοστό εποχικά απασχολούμενων, μεγαλύτερο κίνδυνο απόλυσης, απασχόληση σε θέσεις εργασίας που δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές ικανότητες, εμπειρίες και φιλοδοξίες τους, χαμηλότερες αμοιβές.

Σε εθνικό επίπεδο, πάνω από το 20% των συμπολιτών μας αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της φτώχειας. Ειδικότερα όσον αφορά στα άτομα με αναπηρία βρίσκονται πολλαπλά εκτεθειμένα στη φτώχεια και τον αποκλεισμό περισσότερο από ότι ο γενικός πληθυσμός εξαιτίας μιας σειράς παραγόντων. Οι παράγοντες αυτοί είναι οι εξής:

- το υψηλό ποσοστό ανεργίας, αφού σύμφωνα με σχετική μελέτη της ΕΣΥΕ το έτος 2002, το 84% των ατόμων με προβλήματα υγείας ή με αναπηρία είναι οικονομικά μη ενεργά έναντι 58% του γενικού πληθυσμού,
- το πολύ χαμηλό ύψος των επιδομάτων αναπηρίας,
- το πρόσθετο κόστος που η αναπηρία προκαλεί,
- η έλλειψη ποιοτικών υπηρεσιών υγείας και κοινωνικής φροντίδας ή/και της εμπορευματοποίησής τους.

Επιπρόσθετα, κάτι που συνήθως αγνοείται στην περίπτωση των ατόμων με αναπηρία είναι πως ο οικονομικός αποκλεισμός τους έχει ως φυσικό επακόλουθο τον κοινωνικό αποκλεισμό τους. Πίσω από αυτόν βρίσκεται η διάκριση που βιώνουν τα άτομα με αναπηρία στην καθημερινή τους ζωή, η οποία παίρνει τη μορφή των εμποδίων. Εμπόδια στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, στην κατάρτιση, στη δια βίου μάθηση, στην κοινωνία της πληροφορίας, στις μεταφορές, στην πληροφόρηση, στο δομημένο περιβάλλον, στα αγαθά και τις υπηρεσίες κ.λπ. ή με άλλα λόγια εμπόδια στην άσκηση των ανθρωπίνων και συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων τους.

Ευρωπαϊκό Έτος 2010: στόχοι και κατευθυντήριες αρχές

Σε μια περίοδο που η σφοδρή οικονομική κρίση σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και διεθνές επίπεδο δημιουργεί το κατάλληλο έδαφος για περαιτέρω εξάπλωση της φτώχειας, του αποκλεισμού και της διάκρισης και φυσικά για επιδείνωση της κατάστασης εκείνων των ομάδων του πληθυσμού που είναι πιο ευάλωτες στη φτώχεια και στον αποκλεισμό, όπως είναι τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους, η Ευρωπαϊκή Ένωση, στη βάση της αρχής της αλληλεγγύης, ένωσε τις δυνάμεις της με τα κράτη - μέλη και ανέλαβε την πρωτοβουλία να ανακηρύξει το έτος 2010 - με

την υπ' αριθ. 1098/2008/ΕΚ Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2008 - σε «Ευρωπαϊκό Έτος για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού».

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση, οι στόχοι και οι κατευθυντήριες αρχές του Ευρωπαϊκού Έτους είναι οι εξής:

α) *Αναγνώριση δικαιωμάτων - αναγνώριση του θεμελιώδους δικαιώματος των ατόμων που βρίσκονται σε κατάσταση φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού να ζουν με αξιοπρέπεια και να συμμετέχουν ενεργά στην κοινωνία. Το ευρωπαϊκό έτος θα αυξήσει την ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με την κατάσταση των ατόμων που ζουν σε συνθήκες φτώχειας, με ιδιαίτερη έμφαση στις ομάδες ατόμων σε επισφαλή κατάσταση, και θα συμβάλει στην προώθηση της ουσιαστικής πρόσβασης τους στα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά δικαιώματα καθώς επίσης σε επαρκείς πόρους και ποιοτικές υπηρεσίες. Το ευρωπαϊκό έτος θα συμβάλει επίσης στην καταπολέμηση των στερεοτύπων και του στιγματισμού.*

β) *Αίσθημα κοινής ευθύνης και συμμετοχή - ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα των πολιτικών και δράσεων που αφορούν θέματα κοινωνικής ένταξης, με έμφαση τόσο στη συλλογική όσο και στην ατομική ευθύνη για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και στη σημασία προώθησης και στήριξης εθελοντικών ενεργειών. Το ευρωπαϊκό έτος θα προωθήσει τη συμμετοχή όλων των ιδιωτικών και δημόσιων φορέων, μεταξύ άλλων με ενεργές εταιρικές σχέσεις. Θα προωθήσει την ευαισθητοποίηση και τη δέσμευση και θα προσφέρει ευκαιρίες συμμετοχής για όλους τους πολίτες, και ιδιαίτερα για ανθρώπους που έχουν βιώσει άμεσα ή έμμεσα τη φτώχεια.*

γ) *Συνοχή - προώθηση μιας περισσότερο συνεκτι-*

κής κοινωνίας μέσω της μεγαλύτερης ευαισθητοποίησης ως προς τα πλεονεκτήματα που συνεπάγεται για όλους μια κοινωνία στην οποία έχει εξαλειφθεί η φτώχεια, υποστηρίζεται η δίκαιη διανομή του πλούτου και κανείς δεν περιθωριοποιείται. Το ευρωπαϊκό έτος θα υποστηρίξει την ανάπτυξη μιας κοινωνίας που στηρίζει και καλλιεργεί την ποιότητα ζωής, συμπεριλαμβανομένης της ποιότητας των προσόντων και της απασχόλησης, το κοινωνικό ευ ζην, συμπεριλαμβανομένου του ευ ζην των παιδιών, και τις ίσες ευκαιρίες για όλους. Θα διασφαλίζει, επιπλέον, τη βιώσιμη ανάπτυξη και την αλληλεγγύη μεταξύ γενεών και μεταξύ των μελών της ίδιας γενιάς καθώς και τη συνοχή της πολιτικής με τη δράση της ΕΕ σε ολόκληρο τον κόσμο.

δ) *Δέσμευση και συγκεκριμένη δράση - επιβεβαίωση της σθεναρής πολιτικής δέσμευσης της ΕΕ και των κρατών μελών όσον αφορά την αποφασιστική συμβολή τους στην εξάλειψη της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και προβολή της δέσμευσης αυτής και των συγκεκριμένων δράσεων σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης. Αξιοποιώντας τα επιτεύγματα και τις δυνατότητες της Ανοιχτής Μεθόδου Συντονισμού² για την κοινωνική προστασία και την κοινωνική ένταξη, το ευρωπαϊκό έτος θα ενισχύσει την πολιτική δέσμευση, με την εστίαση της πολιτικής προσοχής και την κινητοποίηση όλων των ενδιαφερομένων μερών για την πρόληψη και την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και θα δώσει περαιτέρω ώθηση στη δράση των κρατών μελών και της ΕΕ στον εν λόγω τομέα.»*

Συνοπτικά θα λέγαμε ότι το Ευρωπαϊκό Έτος 2010 στοχεύει στην αφύπνιση και την ενεργή συμμετοχή όλων των πολιτών. Δημόσιοι φορείς, Οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών και Κοινωνικοί Εταίροι και άλλοι θα συνεργαστούν σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο με σκοπό να υλοποιηθούν Σχέδια Δράσης σε κάθε γωνιά της Ευρώπης.

2 Η υποχρέωση υποβολής αυτών των κειμένων από το ελληνικό κράτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση βασίζεται σε αυτό που καλείται Ανοιχτή Μέθοδος Συντονισμού. Η μέθοδος αυτή συγκαταλέγεται στην κατηγορία των ήπιων μορφών διακυβέρνησης, οι οποίες δεν έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα και η επίτευξη των στόχων στηρίζεται κυρίως στην ηθική και πολιτική δέσμευση των μελών που συμμετέχουν εκούσια στη διαδικασία. Οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο αυτής βρίσκονται υπό την παρακολούθηση των κοινοτικών οργάνων, όπως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, καθώς επίσης υπό την εξέταση των άλλων κρατών - μελών. Με αυτόν τον τρόπο ασκείται κάποια πίεση στα κράτη - μέλη να ανταποκριθούν στις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν, καθώς και στις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ανοιχτή μέθοδο συντονισμού, έτσι ώστε να επιτευχθούν οι κοινοί συμφωνημένοι στόχοι.



Το Ευρωπαϊκό Έτος 2010 σε εθνικό επίπεδο

Η χώρα μας δεν θα μπορούσε να μείνει αμέτοχη μπροστά σε αυτή την ευκαιρία που δίνεται από την ΕΕ. Γι' αυτό και το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ορίστηκε ως Εθνικός Εκτελεστικός Φορέας του Ευρωπαϊκού Έτους 2010 και εκπόνησε στο πλαίσιο του Έτους 2010 Εθνικό Πρόγραμμα για την Καταπολέμηση της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού με στόχο την εξειδίκευση των προαναφερθέντων 4 ευρωπαϊκών στόχων σε εθνικό επίπεδο βάσει των διαπιστωμένων εθνικών αναγκών, καθώς και τον προσδιορισμό του είδους των δράσεων ανά στόχο. Αξίζει να επισημανθεί ότι, στο Εθνικό Πρόγραμμα λήφθηκε υπόψη η Εθνική Έκθεση Στρατηγικής για την Κοινωνική Ένταξη και Κοινωνική Προστασία 2008 - 2010, η οποία πρέπει να αναφέρουμε ότι δεν αποτελεί ένα δεσμευτικό κείμενο διότι εντάσσεται στην Ανοικτή Μέθοδο Συντονισμού. Οι κατηγορίες των δράσεων του Εθνικού Προγράμματος, όπως προσδιορίστηκαν με την υπ' αριθ. πρωτ. 08.802/3.96/18.01.2010 προκήρυξη του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κυρίως είναι οι εξής: α) Συναντήσεις & Εκδηλώσεις, β) Εκστρατείες Ενημέρωσης & Προβολής, γ) Έρευνας & Μελέτες, δ) Ευκαιρίες Κατάρτισης & Σεμινάρια.

Σχέδιο Δράσης «Διαδρομές Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο»

Δεδομένου ότι τα άτομα με αναπηρία ακόμη και σε συνθήκες ευημερίας βιώνουν σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους δυσμενή διακριτική μεταχείριση, αποκλεισμό και ανισότητα τότε το βέβαιο είναι ότι στις εποχές οικονομικής ένδειας που ζούμε σήμερα, ο κίνδυνος μιας βαθιάς και διαρθρωτικής περιθωριοποίησης των ατόμων με αναπηρία είναι ορατός και επικρέμαται ως δαμόκλειος σπάθη. Ως εκ τούτου, ούτε η Ε.Σ.Α.μεΑ. θα μπορούσε να απέχει από την ευκαιρία της υλοποίησης δράσεων προς όφελος της πληθυσμιακής ομάδας που εκπροσωπεί. Συμμετείχε στην προαναφερθείσα προκήρυξη και έλαβε την

έγκριση να υλοποιήσει το Σχέδιο Δράσης με τίτλο: «Διαδρομές Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο», του οποίου οι στόχοι συνάδουν πλήρως με τους γενικούς στόχους του Ευρωπαϊκού Έτους 2010 για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και με τις προτεραιότητες της Έκθεσης Στρατηγικής για την Κοινωνική Ένταξη και Κοινωνική Προστασία 2008 - 2010.

Περιοχή παρέμβασης του Σχεδίου Δράσης είναι η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, διότι σύμφωνα με επίσημες έρευνες και μελέτες, παρουσιάζει σοβαρή οικονομική και κοινωνική υστέρηση σε σχέση με τις υπόλοιπες Περιφέρειες της χώρας. Πρόκειται μάλιστα για μια περιοχή που τα τελευταία χρόνια εμφανίζει χαμηλό αριθμό δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, γεγονός που την κάνει να συγκαταλέγεται στις φτωχότερες Περιφέρειες της χώρας και της Ευρώπης. Αξίζει να επισημανθεί ότι στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου σύμφωνα με πληροφορίες που έχει η Συνομοσπονδία τόσο από τις Τοπικές Οργανώσεις Ατόμων με Αναπηρία και των Γονέων και Κηδεμόνων αυτών, όσο από την Περιφερειακή Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία Βορείου Αιγαίου διαβιβεί ένας σημαντικός αριθμός ατόμων με αναπηρία.

Πιο αναλυτικά, οι Διαδρομές Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο, περιλαμβάνουν συνολικά 4 Δράσεις, οι οποίες θα υλοποιηθούν κατά τους μήνες Νοέμβριο - Δεκέμβριο 2010. Αυτές είναι οι εξής:

• **Δράση 1 «Αναβάθμιση των ζητημάτων αναπηρίας, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού στη δημόσια ατζέντα - Εκδηλώσεις Ενημέρωσης και Διαβούλευσης».**

Περιλαμβάνει τη διοργάνωση 3 ημερίδων διαβούλευσης στις πρωτεύουσες των 3 Νομών της Περιφέρειας, ήτοι Λέσβου, Χίου και Σάμου. Το θέμα αυτών των ημερίδων θα είναι η εφαρμογή πολιτικών και μέτρων για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού που βιώνουν τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους στο Βόρειο Αιγαίο. Η δράση επιλέχθηκε με στόχο να αποτελέσει το έναυσμα για να ξεκινήσει ένας δημόσιος διάλογος πάνω σε αυτά τα ζητήματα μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων

σε τοπικό και περιφερικό επίπεδο.

• **Δράση 2 «Ενημέρωση / ευαισθητοποίηση του συνόλου των πολιτών σε ζητήματα αναπηρίας, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού - Εκστρατεία προβολής των αρχών και των αξιών του Ευρωπαϊκού Έτους και των στόχων του Σχεδίου Δράσης».**

Στο πλαίσιο αυτής της Δράσης θα υλοποιηθούν 5 «Συνεντεύξεις Τύπου» στις περιοχές Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο, Ικαρία και Λήμνο, ενώ θα προβληθεί ένα ραδιοφωνικό και τηλεοπτικό σποτ μέσω των ΜΜΕ, ενώ θα συνταχθεί και σχετικό φυλλάδιο, για τη μεγαλύτερη δυνατή διάχυση της πληροφορίας. Σχετικές ενημερωτικές αναρτήσεις θα δημοσιεύονται και στην καθόλα προσβάσιμη στα άτομα με αναπηρία ιστοσελίδα της Ε.Σ.Α.ΜΕΑ. (www.esaea.gr) όλο το διάστημα υλοποίησης του Σχεδίου Δράσης, μέσω της οποίας θα μπορεί κάθε ενδιαφερόμενος να ενημερώνεται. Η δράση επιλέχτηκε προκειμένου να ευαισθητοποιήσει το σύνολο των πολιτών της χώρας και της Περιφέρειας παρέμβασης σε ζητήματα αναπηρίας, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού υπό το πρίσμα της δικαιωματικής προσέγγισης.

• **Δράση 3 «Προώθηση πολιτικών και μέτρων για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους».**

Περιλαμβάνει αφενός την εκπόνηση «Αναπτυξιακής Μελέτης στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους» και αφετέρου την «Κατάρτιση Πρωτοκόλλου Συνεργασίας για την εφαρμογή πολιτικών και μέτρων για την άρση της φτώχειας και του αποκλεισμού που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους».

Ειδικότερα όσον αφορά στη μελέτη, θα εντοπιστούν οι τομείς στους οποίους τα άτομα με αναπηρία υφίστανται αποκλεισμό, θα διερευνηθούν οι ανάγκες τους, οι ευκαιρίες και οι προοπτικές ένταξή τους στην κοινωνικοοικονομική δομή της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, καθώς και ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσουν οι αναπηρικές οργανώσεις. Παράλληλα θα προταθούν πολιτι-

κές και μέτρα για την αντιμετώπιση των φαινομένων φτώχειας και αποκλεισμού.

Η Δράση αποσκοπεί στην ανίχνευση των προβλημάτων φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού που αντιμετωπίζει η ομάδα στόχος στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή και στη διαμόρφωση πολιτικών και μέτρων για την αντιμετώπισή τους.

• **Δράση 4 «Επιμόρφωση στελεχών για την εφαρμογή πολιτικών κοινωνικής ένταξης των ατόμων με αναπηρία και εισοδηματικής ενίσχυσης των οικογενειών τους».**

Περιλαμβάνει την «Εκπόνηση και παραγωγή εγχειριδίου για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους στο πλαίσιο του νέου αυτοδιοικητικού χάρτη της χώρας (Πρόγραμμα 'Καλλικράτης')», καθώς και τη «Διοργάνωση Σεμιναρίου Επιμόρφωσης Στελεχών Αναπηρικών Οργανώσεων και Στελεχών Σχεδιασμού και Εφαρμογής Κοινωνικής Πολιτικής σε ζητήματα αναπηρίας, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού». Η εν λόγω δράση επιλέχτηκε επειδή δύναται αφενός να συμβάλει στη βελτίωση της ικανότητας των στελεχών των αναπηρικών οργανώσεων στη διεκδίκηση των αιτημάτων τους, στην πιο ενεργή συμμετοχή τους στα κέντρα λήψης αποφάσεων και στο συντονισμό της δράσης τους, αφετέρου να υποδείξει στους φορείς σχεδιασμού κοινωνικής πολιτικής τους τρόπους και τους τομείς που πρέπει να παρέμβουν δυναμικά προκειμένου να βελτιώσουν την οικονομική και κοινωνική θέση της ομάδας στόχου.

Φιλόδοξοι στόχοι των Διαδρομών Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο είναι οι εξής:

Ως προς τα άτομα με αναπηρία

- Η ενθάρρυνση της συμμετοχής των ίδιων των ατόμων με αναπηρία στις Οργανώσεις των Ατόμων με Αναπηρία και των Γονέων και Κηδεμόνων αυτών μέσω των οποίων μπορούν να διεκδικούν πιο δυναμικά τα αιτήματά τους,
- η ενίσχυση της ικανότητας των αναπηρικών οργανώσεων αναφορικά με τη διεκδίκηση των

αιτημάτων τους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και η βελτίωση της ικανότητά τους να διεκδικούν τη συμμετοχή τους στα κέντρα λήψης αποφάσεων,

- ο συντονισμός της δράσης και των ενεργειών του συνόλου των Οργανώσεων των Ατόμων με Αναπηρία και των Γονέων και Κηδεμόνων που δραστηριοποιούνται στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου σε ζητήματα φτώχειας και αποκλεισμού.

Ως προς την Πολιτεία

- Η προώθηση της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας και η λήψη μέτρων που να εξασφαλίζουν την αξιοπρεπή διαβίωση και την κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία,
- η ενημέρωση/ευαισθητοποίηση των αρμόδιων εκπροσώπων της πολιτικής ηγεσίας, των αιρετών στελεχών της περιφερειακής διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και των στελεχών που εμπλέκονται στο σχεδιασμό και την εφαρμογή κοινωνικών και αναπτυξιακών παρεμβάσεων για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία, τα οποία αναπόφευκτα οδηγούν σε φτώχεια και αποκλεισμό,
- η αναβάθμιση των ζητημάτων αναπηρίας, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού στην πολιτική ατζέντα σε περιφερειακό επίπεδο,
- η κινητοποίηση των αρμόδιων εκπροσώπων της πολιτικής ηγεσίας, των αιρετών στελεχών της περιφερειακής διοίκησης και τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και των στελεχών που εμπλέκονται στο σχεδιασμό και την εφαρμογή κοινωνικών και αναπτυξιακών παρεμβάσεων, για τη λήψη συγκεκριμένων πολιτικών και μέτρων

που δύνανται να άρουν τον αποκλεισμό και τη φτώχεια που υφίσταται τα άτομα με αναπηρία.

Ως προς τα ΜΜΕ και το ευρύ κοινό

- Η ανάδειξη του γεγονότος πως η αναπηρία, η φτώχεια και ο αποκλεισμός είναι έννοιες αλληλένδετες και στενά συνδεδεμένες, γεγονός που συνήθως αγνοείται,
- η άρση των στερεοτυπικών αντιλήψεων και του κοινωνικού στιγματισμού των ατόμων με αναπηρία και της αντίληψης ότι ο αποκλεισμός είναι φυσικό επακόλουθο της αναπηρίας,
- η ανάδειξη του γεγονότος ότι, η φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός (εμπόδια σε διάφορους τομείς της κοινωνικής ζωής όπως είναι η εκπαίδευση, η κατάρτιση, η κοινωνία της πληροφορίας, οι υπηρεσίες κ.λπ.) των ατόμων με αναπηρία είναι υπόθεση όλων και πως η αντιμετώπισή τους δύνανται να επιφέρει σημαντικά οφέλη στην τοπική κοινωνία και στην Περιφέρεια παρέμβασης,
- η προώθηση της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας, βάσει της οποίας η αξιοπρεπής διαβίωση και η κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία είναι ανθρώπινο δικαίωμά τους,
- η άρση του συμπονετικού συντηρητισμού και του κολακευτικού λαϊκισμού που εδράζεται στις φιλάνθρωπικές δράσεις (π.χ. από Εκκλησία, ΜΜΕ κ.λπ.) προσανατολίζοντας σε λάθος κατεύθυνση την αντιμετώπιση της φτώχειας και τον αποκλεισμό των ατόμων με αναπηρία.



Πληροφορίες για το Σχέδιο Δράσης «Διαδρομές Κοινωνικής Ένταξης Ατόμων με Αναπηρία στο Βόρειο Αιγαίο» διατίθενται μέσω της ιστοσελίδας της Ε.Σ.Α.μεΑ.: www.esaea.gr

Πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Έτους 2010 σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο διατίθενται μέσω των παρακάτω ιστοσελίδων: www.2010againstopoverty.eu & www.poverty2010.gr

Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία του ΟΗΕ: Το Άρθρο 24 «Εκπαίδευση» (Μέρος Β΄)

Στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού αναφερθήκαμε στη σπουδαιότητα του Άρθρου 24 «Εκπαίδευση» της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία και προσπαθήσαμε μέσω του καθορισμού βασικών εννοιών που περιλαμβάνονται σ' αυτό να παρουσιάσουμε τον τρόπο με τον οποίο η Σύμβαση αντιμετωπίζει το ανθρώπινο δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην εκπαίδευση. Συνεχίζοντας λοιπόν θα αναφέρουμε στους τρόπους με τους οποίους δύνανται οι επιταγές του Άρθρου 24 να εφαρμοστούν σε εθνικό επίπεδο με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Για να δημιουργηθεί το κατάλληλο πλαίσιο για την εφαρμογή του Άρθρου 24, τα Συμβαλλόμενα - Κράτη πρέπει να θεσπίσουν νομοθεσία που:

- **Να εκτελεί τη συνταγματική επιταγή της δωρεάν και υποχρεωτικής βασικής εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά.**

Στη χώρα μας σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 του Άρθρου 16 του Συντάγματος «Τα έτη υποχρεωτικής φοίτησης δεν μπορεί να είναι λιγότερα από εννέα. Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια...». Αυτό σημαίνει ότι η φοίτηση των ατόμων με αναπηρία στο δημοτικό και στο γυμνάσιο είναι υποχρεωτική, όπως άλλωστε για κάθε Έλληνα πολίτη. Αξίζει να επισημανθεί πως η εκπαίδευση ανήκει στην κατηγορία των κοινωνικών δικαιωμάτων, τα οποία παρουσιάζουν μια ιδιορρυθμία που καθιστά αμφίβολη μερικές φορές την ιδιότητά τους ως κατά κυριολεξία δικαιωμάτων. Δεν υπάρχει δυνατότητα εξαναγκασμού του κράτους και ειδικότερα της νομοθετικής εξουσίας για τη θέσπιση και προστασία αυτών των δικαιωμάτων. Οι διατάξεις του συντάγματος περί κοινωνικών δικαιωμάτων εμφανίζονται από αυτήν την άποψη ως «θεσμικές εγγυήσεις» ή ως «κατευθυντήριες αρχές». Αυτό σημαίνει ότι εξαρτάται από τον (κοινό) νομοθέτη να φροντίσει για την κατοχύρωση των κοινωνικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στο Σύνταγμα. Οι σχετικές διατάξεις του δεν είναι δηλαδή νομικώς αυτόαρκεις: δεν ενεργοποιούνται παρά μόνο αφότου ο νομοθέτης αποφασίσει να τις υλοποιήσει και συγκεκριμενοποιήσει. Για αυτό το λόγο και το αναπηρικό κίνημα της χώρας επί σειρά ετών διεκδικούσε τη θεσμική κατοχύρωση της υποχρεωτικότητας της

εκπαίδευσης των ατόμων με αναπηρία. Το έτος 2007 ψηφίστηκε ο Ν.3699 «Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση Ατόμων με Αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες» (Αρ. ΦΕΚ 199/Τεύχος Α'/02.10.2008) μέσω του οποίου επιτέλους θεσπίζονταν η πολυπόθητη υποχρεωτικότητα της εκπαίδευσης των ατόμων με αναπηρία, δίχως όμως να προβλέπονται κυρώσεις στην περίπτωση μη εφαρμογής της, με συνέπεια, ακόμη και σήμερα, δύο χρόνια μετά το Νόμο, αρκετά παιδιά με αναπηρία να βρίσκονται εκτός εκπαιδευτικού συστήματος, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι ο Νόμος χρειάζεται αναμόρφωση.

- **Να καταργεί κάθε υφιστάμενη νομοθεσία που διαχωρίζει τα παιδιά με αναπηρία σε «εκπαιδύσιμα» και «μη εκπαιδύσιμα».**

Πέραν της έλλειψης πρόβλεψης κυρώσεων και εν γένει μέτρων για την πλήρη εφαρμογή της υποχρεωτικότητας της εκπαίδευσης των ατόμων με αναπηρία, η ριζική αναμόρφωση του Ν.3699/2008 επιβάλλεται επειδή διαχωρίζει την «Ειδική Αγωγή» από την «Εκπαίδευση των Ατόμων με Αναπηρία», υπονοώντας με αυτόν τον τρόπο ότι τα άτομα με αναπηρία χωρίζονται σε «εκπαιδύσιμα» και «μη εκπαιδύσιμα».

- **Να καταπολεμά τις διακρίσεις λόγω αναπηρίας στον τομέα της εκπαίδευσης.**

Η μόνη νομοθεσία που διαθέτει η χώρα για την καταπολέμηση της διάκρισης λόγω αναπηρίας είναι στον τομέα της απασχόλησης, της επαγγελματικής κατάρ-

τις και επιμόρφωσης, του επαγγελματικού προσανατολισμού και αναπροσανατολισμού. Πρόκειται για τον Ν.3304/2005 «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανεξαρτήτως φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού» (Αρ. ΦΕΚ 16/27.01.2005). Για τον λόγο αυτό απαιτείται η θέσπιση νέας νομοθεσίας για την καταπολέμηση της διάκρισης λόγω αναπηρίας - ή λόγω του συνδυασμού της αναπηρίας με κάποια άλλη αιτία διάκρισης (φύλο, ηλικία, εθνική καταγωγή, φυλή, γενετήσιο προσανατολισμό κ.λπ.) - στον τομέα της εκπαίδευσης. Σε μια τέτοια νομοθεσία, η αδυναμία ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος γενικής εκπαίδευσης να δεχτεί έναν μαθητή/σπουδαστή/φοιτητή με αναπηρία θα πρέπει να θεωρείται ποινικό αδίκημα. Επιπρόσθετα, πρέπει να προβλέπονται κυρώσεις σε αυτούς που ασκούν διακριτική μεταχείριση σε βάρος των ατόμων με αναπηρία.

- **Να ενισχύει την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης στον τομέα της απασχόλησης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι νέοι και νέες με αναπηρία θα μπορέσουν στο μέλλον να καταλάβουν θέσεις εκπαιδευτικών.**

Όπως είναι γνωστό η εφαρμογή του Ν.3304/2005 παρουσιάζει σημαντικά προβλήματα και ως εκ τούτου οι ομάδες που προστατεύονται από αυτόν, μεταξύ των οποίων είναι και τα άτομα με αναπηρία, δεν έχουν ωφεληθεί όσο θα έπρεπε από τη θέσπισή του.

- **Να δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά με αναπηρία, μέσω της παροχής της κατάλληλης υποστήριξης, να φοιτούν στο σχολείο της περιοχής τους μαζί με τα υπόλοιπα παιδιά.**

Η ριζική αναμόρφωση του Ν.3699/2008 επιβάλλεται και λόγω του ότι δεν παρέχει επί της ουσίας τη δυνατότητα στα άτομα με αναπηρία να ενταχθούν στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα, δεδομένου ότι στο Νόμο ο θεσμός της παράλληλης στήριξης δεν έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα. Σύμφωνα με σχετικό πόρισμα που είχε αποστείλει ο Συνήγορος του Παιδιού/Συνήγορος του Πολίτη στο Υπουργείο σας τον Ιούνιο του 2009, διαπιστώνονται «συστηματικές παραβιάσεις της νομοθεσίας εκ μέρους του ΥΠΕΠΘ...με συνέπεια την παραβίαση του δικαιώματος ένταξης και φοίτησης των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στα γενικά σχολεία» (βλ. Συνήγορος του Πολίτη - Κύκλος Δικαιωμάτων του Παιδιού - Πόρισμα Ν. 3094/03 «Συνήγορος του Πολίτη και άλλες διατάξεις» - «Εφαρμογή του θεσμού της παράλληλης στήριξης μαθητών με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες», Ιούνιος 2009). Στο ίδιο πόρισμα προτείνεται, μεταξύ άλλων, «να υπάρξει μέριμνα ώστε η παράλληλη στήριξη - πέραν της παροχής της καθαιρέτης και του σαφούς διαχωρισμού της από την φοίτηση σε τμήμα ένταξης - να διασφαλίζεται από την αρχή του σχολικού έτους».

- **Να επιβάλει τη λήψη μέτρων για την προσβασιμότητα των σχολικών μονάδων, του εξοπλισμού και του εκπαιδευτικού υλικού, καθώς επίσης των Τεχνολογιών Πληροφοριών και Επικοινωνιών.**

Η χώρα δεν διαθέτει εθνική νομοθεσία για την προσβασιμότητα στις Τεχνολογίες Πληροφοριών και Επικοινωνιών, στο εκπαιδευτικό υλικό και στον εξοπλισμό, ενώ η υφιστάμενη εθνική νομοθεσία για την προσβασιμότητα των κτιριακών εγκαταστάσεων (Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός) αφορά μόνο στις καινούργιες οικοδομές. Επιπρόσθετα, στο άρθρο του 5 Α του Συντάγματος της χώρας αναφέρεται ότι «Καθένας έχει δικαίωμα στην πληροφόρηση, όπως νόμος ορίζει.....Καθένας έχει δικαίωμα συμμετοχής στην Κοινωνία της Πληροφορίας.....». Ωστόσο για την εφαρμογή της προαναφερθείσας συνταγματικής επιταγής στα άτομα με αναπηρία απαιτείται η θέσπιση εκτελεστικού νόμου. Πρέπει να σημειωθεί ότι μέχρι στιγμής δεν έχουν συσταθεί ούτε και οι δύο Συμβουλευτικές Γνωμοδοτικές Επιτροπές της παρ. 7, του άρθρου 2 του Ν. 3699/2008 - η μία για την παρακολούθηση της φυσικής προσβασιμότητας στις εκπαιδευτικές και διοικητικές δομές του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης & Θρησκευμάτων και η άλλη για την παρακολούθηση της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας του εκπαιδευτικού υλικού και των διαδικτυακών τόπων - στις οποίες μεταξύ άλλων προβλέπεται και η συμμετοχή εκπροσώπων της Ε.Σ.Α.μεΑ. Η σύσταση αυτών των Επιτροπών εκκρεμεί επειδή δεν έχει εκδοθεί μέχρι σήμερα η σχετική Υπουργική Απόφαση. Με στόχο την ένταξη των ατόμων με αναπηρία σε ένα ενιαίο εκπαιδευτικό σύστημα ανοικτό σε όλους, θα πρέπει η προσβασιμότητα να αποτελεί κριτήριο αξιολόγησης των Πανεπιστημίων της χώρας.

- **Να θεσπιστεί νομοθεσία για την παροχή εύλογων προσαρμογών στην εκπαίδευση.**

Αυτή θα πρέπει να εντάσσεται στην νομοθεσία καταπολέμησης της διάκρισης στον τομέα της εκπαίδευσης λόγω αναπηρίας. Ο ορισμός των εύλογων προσαρμογών που θα περιλαμβάνεται σε αυτή τη νομοθεσία θα πρέπει να είναι ευρύς ώστε, πέραν όλων των άλλων, να περιλαμβάνει την παροχή υποστήριξης τόσο μέσω τεχνικών βοηθημάτων, όσο και μέσω υπηρεσιών στις οποίες θα απασχολούνται άτομα διαφόρων ειδικοτήτων. Επίσης θα πρέπει να εξασφαλίζει την παροχή προσβάσιμων μέσω μεταφοράς. Όλοι θυμόμαστε τα προβλήματα στις μετακινήσεις που αντιμετώπισαν οι μαθητές με αναπηρία τα τελευταία χρόνια προς και από το σχολείο τους, γεγονός το οποίο είχε ως συνέπεια η σχολική χρονιά για αυτά τα παιδιά να ξεκινά πολύ αργότερα από ότι για όλους τους υπόλοιπους μαθητές.

- **Να καθιερώνει το δικαίωμα στον έγκαιρο εντοπισμό και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αναγκών των ατόμων με αναπηρία προκειμένου να διασφαλίζεται η δυνατότητα παροχής της κατάλληλης εκπαί-**



δευτικής υποστήριξης από πολύ μικρή ηλικία.

Μέσω μιας πρώιμης παρέμβασης θα μπορούν να ανιχνεύονται σε πρώιμο στάδιο οι όποιες ιδιαιτερότητες και μαθησιακές δυσκολίες των βρεφών/παιδιών με αναπηρία και θα διευκολύνεται η ένταξή τους στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και σε κάποιες περιπτώσεις και η ένταξή τους στην ίδια τη ζωή, όπως για π.χ. συμβαίνει στην περίπτωση των κωφών βρεφών.

Επιπρόσθετα, τα Συμβαλλόμενα Κράτη προκειμένου να πετύχουν τη μετάβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα ένταξης:

- Να εκπονήσουν σχέδια δράσης με συγκεκριμένα μέτρα, πολιτικές, στόχους και χρονοδιάγραμμα εφαρμογής προκειμένου να πετύχουν την μετάβαση από την ειδική εκπαίδευση στο εκπαιδευτικό σύστημα ένταξης. Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη αυτών των πολιτικών είναι η στενή συνεργασία όλων των τύπων σχολείων, αλλά και η συνέργεια των πολιτικών/μέτρων με άλλα Υπουργεία, όπως για π.χ. με το Υπουργείο Υγείας, Μεταφορών, Εργασίας κ.λπ.
- Να διαθέσουν οικονομικούς πόρους μέσω του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Παιδείας για: την αναμόρφωση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και του εκπαιδευτικού υλικού στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία, την πλήρη εφαρμογή του θεσμού της παράλληλης στήριξης, την κατασκευή προσβάσιμων κτιριακών εγκαταστάσεων, εργαστηρίων, βιβλιοθηκών, Πανεπιστημίων κ.λπ. και τη βελτίωση των ήδη υφιστάμενων κ.λπ.
- Να διαβουλεύονται για όλα τα ζητήματα με τις οργανώσεις των ατόμων με αναπηρία.
- Να αναπτύξουν μηχανισμούς λογοδοσίας και παρακολούθησης της εγγραφής των παιδιών με αναπηρία στα σχολεία και να υποβάλλονται σχετικές εκθέσεις αναφορικά με τα ποσοστά συμμετοχής τους, καθώς και με τις επιδόσεις τους.
- Να παρέχουν τη δυνατότητα στα ίδια τα άτομα με αναπηρία και τους γονείς και νόμιμους κηδεμόνες τους να επιλέγουν τον τύπο του σχολείου που επιθυμούν, αλλά και το χρονικό διάστημα της εκπαίδευσης τους.
- Να διασφαλίζουν τη συμμετοχή των γονέων και νομίμων κηδεμόνων των ατόμων με αναπηρία στη διαμόρφωση των ατομικών εκπαιδευτικών σχεδίων

και εκπαιδευτικών προγραμμάτων εν γένει.

- Να προωθούν την εξειδίκευση των εκπαιδευτικών ανά κατηγορία αναπηρίας.
- Να παρέχουν ευρείες ευκαιρίες κατάρτισης στους εκπαιδευτικούς πριν, αλλά και κατά τη διάρκεια άσκησης των εκπαιδευτικών τους καθηκόντων προκειμένου να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις μιας ποικιλόμορφης τάξης.
- Να υλοποιούν προγράμματα για την ανταλλαγή εμπειριών και τεχνογνωσίας μεταξύ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα οποία να συμμετέχουν νηπιαγωγοί/δάσκαλοι/καθηγητές και οι αντιπροσωπευτικοί τους φορείς, μαθητές/σπουδαστές/φοιτητές με αναπηρία και τα σωματεία τους, γονείς/νόμιμοι κηδεμόνες παιδιών/ατόμων με αναπηρία και οι σύλλογοί τους, οργανώσεις ατόμων με αναπηρία κ.λπ.
- Να συμπεριλάβουν στο σχολικό πρόγραμμα μαθήματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Να προωθούν το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης των μαθητών με αναπηρία. Ως εκ τούτου, πρέπει όλα τα σχολεία να προωθήσουν τη δημιουργία μαθητικών οργανώσεων και σχολικών συμβουλίου που δίνουν βήμα στους μαθητές με αναπηρία, μέσω των οποίων θα μπορούν να εκφράζουν τις απόψεις τους για την εκπαίδευσή τους.

Η διαδικασία μετάβασης στο εκπαιδευτικό σύστημα ένταξης που το Άρθρο 24 της Σύμβασης υπαγορεύει δεν είναι εύκολη υπόθεση και για αυτό απαιτείται η ευρεία συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων μερών.

Με το Άρθρο 24 για πρώτη φορά δίνεται το δικαίωμα στα άτομα με αναπηρία να αποκτούν ακαδημαϊκά προσόντα και να αναπτύσσουν απαραίτητες δεξιότητες για τη ζωή τους, όπως για π.χ. είναι η εκμάθηση γραφής Braille για τα τυφλά παιδιά και τα παιδιά με προβλήματα όρασης, η εφαρμογή υποστηρικτικών και εναλλακτικών μεθόδων, μέσων και μορφών επικοινωνίας, η υλοποίηση προγραμμάτων κινητικότητας και προσανατολισμού, η εκμάθηση νοηματικής γλώσσα για τα κωφά και βαρήκοα παιδιά κ.λπ., εντός ενός νέου τύπου σχολείου, του «σχολείου για όλους» που σέβεται την ποικιλομορφία της ανθρώπινης ύπαρξης.

Αξιολόγηση της Εφαρμογής του Κανονισμού αριθ. 1107/2006

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικώς

Ο Κανονισμός 1107/2006, που τέθηκε σε πλήρη ισχύ τον Ιούλιο 2008, αποτελεί τον πρώτο από μια σειρά νέων Κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που προωθούν τη διασφάλιση των ίσων ευκαιριών για τα άτομα με αναπηρία και ειδικότερα για τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα. Ως άτομο με αναπηρία ή άτομο με μειωμένη κινητικότητα στον Κανονισμό ορίζεται οποιοδήποτε πρόσωπο, η κινητικότητα του οποίου είναι μειωμένη κατά τη χρήση των μεταφορικών μέσων, λόγω οποιασδήποτε σωματικής αναπηρίας (αισθητήριας ή κινητικής, μόνιμης ή προσωρινής), διανοητικής ανικανότητας ή αδυναμίας, ή λόγω οποιασδήποτε άλλης αιτίας ανικανότητας ή ηλικίας, και η κατάσταση του οποίου απαιτεί κατάλληλη προσοχή και προσαρμογή των προσφερόμενων σε όλους τους επιβάτες υπηρεσιών στις ιδιαίτερες ανάγκες του προσώπου αυτού.

Ο Κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή κατά τις αεροπορικές μετακινήσεις με αναχώρηση από, διέλευση από, ή άφιξη σε αερολιμένα, όταν ο αερολιμένας ευρίσκεται στο έδαφος Κράτους-μέλους όπου ισχύει η Συνθήκη, ενώ κάποια άρθρα του (άρθρα 3, 4 και 10) έχουν επίσης εφαρμογή για τους επιβάτες που αναχωρούν από αερολιμένα ευρισκόμενο σε τρίτη χώρα με προορισμό αερολιμένα ευρισκόμενο στο έδαφος Κράτους-μέλους όπου ισχύει η Συνθήκη, εφόσον την πτήση εκτελεί κοινοτικός αερομεταφορέας.

Οι βασικότερες προβλήσεις του Κανονισμού για τα άτομα με αναπηρία ή τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα περιλαμβάνουν τα εξής:

- Μη δυνατότητα - με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων που κυρίως σχετίζονται με την ασφάλεια - άρνησης επιβίβασης ή κράτησης από τις εταιρείες.
- Δικαίωμα λήψης βοήθειας στους αερολιμένες χωρίς επιπλέον κόστος.
- Μετατόπιση στους φορείς διαχείρισης των αερολιμένων της ευθύνης παροχής συνδρομής στα άτομα αυτά, αντί στις αεροπορικές εταιρείες όπως γίνονταν κατά το παρελθόν.
- Είσπραξη από τους αερολιμένες σχετικών τελών από κάθε αεροπορική εταιρεία, ανάλογων προς τον αριθμό επιβατών που η εταιρεία μεταφέρει από και προς τον αερολιμένα, ώστε το βάρος να κατανέμεται δίκαια σε όλους τους επιβάτες που χρησιμοποιούν έναν αερολιμένα και να μην αποθαρρύνεται η μεταφορά ατόμων με αναπηρία και ατόμων με μειωμένη κινητικότητα.

Ο Κανονισμός απαιτεί επίσης - μεταξύ άλλων - από τα Κράτη-μέλη να θεσπίσουν κυρώσεις στο εθνικό δίκαιο για την περίπτωση μη συμμόρφωσης με τον Κανονισμό, καθώς και να δημιουργήσουν Εθνικούς Φορείς Εφαρμογής, αρμόδιους για την επιβολή του. Στην Ελλάδα ο ρόλος αυτός έχει ανατεθεί στην Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.).



Παράλληλα ο Κανονισμός απαιτεί από την Επιτροπή, να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής του και εφόσον κριθεί απαραίτητο, να υποβάλει και νομοθετικές προτάσεις για τη λεπτομερέστερη εφαρμογή των διατάξεών του ή την αναθεώρησή τους.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή / Γενική Διεύθυνση Ενέργειας και Μεταφορών ζήτησε από την εταιρεία Steer Davies Gleave να προβεί σε ανεξάρτητη αξιολόγηση του Κανονισμού, το τελικό κείμενο¹ της οποίας υποβλήθηκε τον Ιούνιο 2010.

Τα συμπεράσματα της παραπάνω αξιολόγησης - που βασίστηκε σε συζητήσεις, διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς (αερολιμένες, αεροπορικές εταιρείες, εθνικούς φορείς εφαρμογής, αναπηρικές οργανώσεις) και έρευνα γραφείου αναλυτικά για Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λετονία, Ολλανδία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Ισπανία, Σουηδία και Ηνωμένο Βασίλειο και συνοπτικά για τα υπόλοιπα 11 Κράτη - δείχνουν ότι η πλησιονότητα των αερολιμένων και των αεροπορικών εταιρειών, που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της μελέτης αξιολόγησης, έχουν εφαρμόσει τις απαιτήσεις του Κανονισμού. Ωστόσο, εξακριβώθηκε ότι υπάρχει σημαντική διακύμανση στην ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται από τους αερολιμένες, καθώς και στις πολιτικές των αεροπορικών εταιρειών σχετικά με τη μεταφορά των ατόμων με αναπηρία ή των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα. Εντοπίστηκε επίσης σχετικά περιορισμένη δραστηριότητα από τους Εθνικούς Φορείς Εφαρμογής για την παρακολούθηση της εφαρμογής του Κανονισμού και για την προώθηση της ενημέρωσης και συνειδητοποίησης των δικαιωμάτων που χορηγεί.

Ειδικότερα διαπιστώθηκαν ανά ομάδα εμπλεκόμενων τα εξής:

A) Αεροπορικές εταιρείες.

Εντοπίστηκε ανομοιομορφία στις πολιτικές που εφαρμόζουν για τη μεταφορά ατόμων με αναπηρία ή ατόμων με μειωμένη κινητικότητα (π.χ. σχετικά με τον αριθμό ανά πτήση, την απαίτηση για συνοδό κ.λπ.). Η έγκριση των πολιτικών αυτών είναι ευθύνη των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ασφάλειας, αν και συνήθως οι εταιρείες προτείνουν τυπικά πολιτικές, οι οποίες γίνονται αποδεκτές με ελάχιστες ή καθόλου τροποποιήσεις από

τις αρμόδιες Αρχές, που συχνά ταυτίζονται με τους Εθνικούς Φορείς Εφαρμογής του Κανονισμού. Επισημαίνεται ότι αν και ως πρόφαση για την ισχύ περιορισμών του αριθμού π.χ. των μεταφερόμενων ατόμων ανά πτήση είναι συνήθως η ασφάλεια, ελάχιστες ενδείξεις συγκεντρώθηκαν που να τη δικαιολογούν. Ο αντίστοιχος δε Κανονισμός που ισχύει στις Η.Π.Α., δεν προβλέπει παρόμοιους περιορισμούς. Όλες οι εταιρείες που εξετάστηκαν είχαν δημοσιεύσει πληροφόρηση για τη μεταφορά των ατόμων με αναπηρία, η πληροψηφία τους όμως δεν ανέφερε στις ιστοσελίδες τους όλη τη σχετική πληροφόρηση για τους περιορισμούς μεταφοράς, που συνήθως συνδέονται με την προκοινοποίηση της ανάγκης για βοήθεια, κάτι που θα μπορούσε να θεωρηθεί παραβίαση του Κανονισμού. Ένα άλλο θέμα που τέθηκε από τις αναπηρικές οργανώσεις αφορά στη διαχείριση από τις εταιρείες των τεχνικών βοηθημάτων και εξοπλισμού κινητικότητας, για τα οποία ο Κανονισμός προβλέπει μεν τη διαχείριση αλλά δεν προβλέπει τρόπους μείωσης των κινδύνων απώλειας ή φθοράς ούτε και αύξηση της αποζημίωσης που καθορίζεται από τη συνθήκη του Μόντρεαλ.

B) Αερολιμένες.

Όλοι οι αερολιμένες που εξετάστηκαν είχαν εφαρμόσει τον Κανονισμό, αν και υπήρξε η πληροφορία ότι περιφερειακοί αερολιμένες της Ελλάδας δεν τον έχουν εφαρμόσει. Οι περισσότεροι ανέθεσαν την υπηρεσία σε κάποιο Ανάδοχο και κάποιοι ήταν σε διαδικασία επαναδιαπραγμάτευσης γιατί οι μέχρι τότε παρεχόμενες υπηρεσίες δεν ήταν ικανοποιητικές. Η συχνότητα παροχής βοήθειας ποικίλει, αλλά γενικά ένα ποσοστό 0,2-0,7% των επιβατών ζήτησε την παροχή της προβλεπόμενης βοήθειας. Οι περισσότεροι αερολιμένες είχαν θεσπίσει ποιοτικά πρότυπα, που ακολουθούσαν συνήθως τα ελάχιστα προτεινόμενα πρότυπα στο ECAC Document 30. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις θεωρήθηκε ικανοποιητικό το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών. Καταγράφηκε διαφοροποίηση στο διατιθέμενο εξοπλισμό των αερολιμένων αλλά και στο επίπεδο εκπαίδευσης του προσωπικού (ποικίλει από 3 ως 14 ημέρες). Τα τέλη που εισπράττονται από τους αερολιμένες για την εξυπηρέτηση των ατόμων με αναπηρία, επίσης, ποικίλουν από 0,16 σε 0,90 ευρώ, χωρίς να καταστεί δυνατόν να εξακριβωθούν τα αίτια αυτής της απόκλισης.

¹ Βλ. http://ec.europa.eu/transport/passengers/studies/doc/2010_06_evaluation_regulation_1107-2006.pdf



Γ) Εθνικοί Φορείς Εφαρμογής.

Όλα τα Κράτη-μέλη, εκτός της Σλοβενίας, είχαν ορίσει Εθνικούς Φορείς Εφαρμογής, που στις περισσότερες περιπτώσεις είναι οι Υπηρεσίες Πολιτικής Αεροπορίας και όλη, εκτός της Πολωνίας και Σουηδίας, είχαν θεσμοθετήσει κυρώσεις, αν και αρκετά δεν κάλυπταν όλες τις περιπτώσεις παραβάσεων. Οι ανώτατες ποινές ποικίλουν σημαντικά και σε ορισμένες περιπτώσεις δεν είναι αρκετά αυστηρές ώστε να καθιστούν τις παραβάσεις αποτρεπτικές. Τα περισσότερα Κράτη έχουν λάβει ελάχιστες καταγγελίες (συνολικά περίπου 1.110 σε ένα σύνολο 3,2 εκατομμυρίων επιβατών στους οποίους παρασχέθηκε η βοήθεια), εκ των οποίων το 80% στο Ηνωμένο Βασίλειο, ενδεχομένως λόγω της νομοθεσίας που επιτρέπει οικονομική αποζημίωση. Σε κάποια Κράτη εντοπίστηκαν σημαντικές πρακτικές δυσχέρειες για την επιβολή και την είσπραξη των κυρώσεων, κατά κανόνα σε σχέση με την επιβολή προστίμων στους μεταφορείς οι οποίοι εδρεύουν σε άλλα κράτη. Αν και οι περισσότεροι Φορείς είχαν θεσπίσει κάποια μέτρα για την παρακολούθηση της εφαρμογής του Κανονισμού, στις περισσότερες περιπτώσεις αυτή ήταν ελλιπής, οι περισσότεροι έλεγχοι επικεντρώθηκαν στους ελέγχους των συστημάτων και διαδικασιών χωρίς να αξιολογήσουν την εμπειρία των επιβατών. Λίγοι Φορείς επίσης ανέπτυξαν δράσεις ευαισθητοποίησης/ενημέρωσης για τον Κανονισμό, μόνο 2 δραστηριοποιήθηκαν σε αυτό τον τομέα.

Δ) Διάφορα θέματα.

Ένα σημαντικό θέμα, που ανεδείχθη, είναι η μη συμβατότητα του ευρωπαϊκού με τον αντίστοιχο αμερικανικό Κανονισμό, που εφαρμόζεται στις ευρωπαϊκές εταιρείες που κάνουν πτήσεις από/προς τις Η.Π.Α. Σημεία τριβής: η ευθύνη παροχής βοήθειας κατά τον αμερικανικό Κανονισμό βαρύνει τις εταιρείες και όχι τους αερολιμένες, ενώ δεν επιτρέπονται περιορισμοί στον αριθμό των μεταφερόμενων ατόμων με αναπηρία ανά πτήση ούτε απαίτηση για προ-κοινοποίηση της ανάγκης για βοήθεια.

Οι προτάσεις της εταιρείας αξιολόγησης για βελτίωση αφορούν κυρίως σε:

Α) Προτάσεις που δεν απαιτούν νομοθετικές ρυθμίσεις και σχετίζονται με θέματα όπως η διατήρηση της ευθύνης στα αεροδρόμια, η παροχή πληροφοριών σχετικά με την προσβασιμότητα των αεροδρομίων (π.χ. η μέγιστη πιθανή απόσταση με τα πόδια μέσα στο αεροδρόμιο, τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την πρόσβαση στα αεροσκάφη, καθώς και οι χώροι που διατίθενται για τα άτομα με αναπηρία κ.λπ.), η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών σχετικά με τη δομή των συμβάσεων με τους παρόχους της βοήθειας, η κατάρτιση του προσωπικού, η αποσαφήνιση των πολιτικών ασφαλείας (σχετικά π.χ. με τον αριθμό των μεταφερόμενων ατόμων ανά πτήση, τις συνθήκες κάτω από τις οποίες θα απαιτείται η πρόβλεψη συνοδείας κ.λπ.), η συγκέντρωση των ποσοστών όσων προ-κοινοποιούν την ανάγκη για βοήθεια με στόχο την επανεξέταση του μέτρου, η χορήγηση απόδειξης στα άτομα που την προ-κοινοποιούν, η θέσπιση κυρώσεων για όλες τις παραβάσεις και ο μεθοδικός έλεγχος εφαρμογής του Κανονισμού, η προώθηση της ενημέρωσης, η στενότερη συνεργασία με τις αναπηρικές οργανώσεις, η ανάπτυξη λεπτομερούς οδηγού ορθής πρακτικής σχετικά με την εφαρμογή του Κανονισμού κ.λπ.

Β) Προτάσεις που απαιτούν τροποποίηση του Κανονισμού (άρθρα 8, 11, 14, 17) και σχετίζονται με θέματα, όπως π.χ. η ανάγκη διευκρίνισης ότι τα τέλη για την παροχή βοήθειας πρέπει να εξειδικεύονται ανά αερολιμένα και να μην είναι ενιαία σε όλη την εθνική επικράτεια, να είναι διαφανή, λογικά και να σχετίζονται με το κόστος, η ανάγκη διασφάλισης της εκπαίδευσης του προσωπικού των εταιρειών παροχής υπηρεσιών εδάφους, η ανάγκη ανεξαρτησίας των Εθνικών Φορέων Εφαρμογής από κάθε φορέα παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο του Κανονισμού (εν προκειμένω αυτό δεν ισχύει στην Ελλάδα) και αποσαφήνισης ότι οι Φορείς αυτοί είναι υπεύθυνοι για κάθε πτήση που φεύγει από και φθάνει σε αερολιμένες του Κράτους τους, η αποσαφήνιση ότι τυχόν καταγγελίες πρέπει να απευθύνονται στο Φορέα του Κράτους από όπου αναχώρησε η πτήση και όχι στο Φορέα του κράτους που εξέδωσε την άδεια εκμετάλλευσης του αερομεταφορέα κ.λπ.

Τέλος προτείνεται η αντιμετώπιση σοβαρών θεμάτων-κλειδίων, όπως π.χ. ο προσδιορισμός των συνθηκών μεταφοράς των ατόμων με αναπηρία (αριθμός ανά πτήση, απαίτηση για συνοδό κ.λπ.), η περαιτέρω αποσαφήνιση των ορισμών του «ατόμου με μειωμένη κινητικότητα», του «εξοπλισμού κινητικότητας» και της «συνεργασίας», η διευκρίνιση εάν οι αεροπορικές εταιρείες μπορούν να επιβάλουν πρόσθετες επιβαρύνσεις για την παροχή οξυγόνου ή πολλαπλών θέσεων όταν η μία θέση είναι ανεπαρκής για τον επιβάτη (π.χ. στην περίπτωση των παχύσαρκων ή τραυματιών), η συμπερίληψη διάταξης που να απαιτεί από τα αεροδρόμια να δημοσιεύουν πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα των επιβατών με αναπηρία (συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος υποβολής καταγγελίας) στα προσβάσιμα σημεία εντός του αερολιμένα κ.λπ. Τονίζεται η ανάγκη διαβούλευσης με τους ενδιαφερόμενους φορείς σχετικά με τις προτεινόμενες αλλαγές και η διερεύνηση του αντικτύπου εφαρμογής τους, καθώς και η συνεργασία Επιτροπής, Κρατών-μελών και όλων των εμπλεκόμενων για να τροποποιήσουν τη σύμβαση του Μόντρεαλ, προκειμένου να διαφοροποιηθούν τα τεχνικά βοηθήματα και ο εξοπλισμός για την κινητικότητα από τον ορισμό της «αποσκευής», ώστε να επιτευχθεί εξορθολογισμός της παρεχόμενης αποζημίωσης για τη φθορά ή απώλεια ακριβού εξοπλισμού (σήμερα προβλέπονται 1.131 ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα, ή ευρώ1,370).

Ο Πρόεδρος της Ε.Σ.Α.μεΑ. στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Ο Πρόεδρος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία και του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία κ. Ιωάννης Βαρδακαστάνης είχε την ιδιαίτερη τιμή να οριστεί από την Κυβέρνηση μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), και συμμετέχει στην 3η Ομάδα Εργασίας.

Πρόκειται για τον πρώτο Έλληνα με αναπηρία που συμμετέχει στην ΕΟΚΕ, η οποία αποτελεί συμβουλευτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παρέχει εμπειρογνώμοσύνη στα μεγάλα θεσμικά όργανα της ΕΕ (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο), εκδίδοντας γνωμοδοτήσεις σχετικά με την προτεινόμενη κοινοτική νομοθεσία. Η ΕΟΚΕ εκδίδει επίσης γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας για θέματα που θεωρεί ότι χρήζουν εξέτασης. Ένα από τα κύρια καθήκοντα της ΕΟΚΕ είναι να λειτουργεί ως γέφυρα μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και της κοινωνίας των πολιτών, αφού στους κόλπους της συμμετέχουν εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων. Η ΕΟΚΕ συμβάλλει στην ενίσχυση του ρόλου τους μέσω του διαρθρωμένου διαλόγου με τις ομάδες αυτές στα κράτη μέλη της ΕΕ και σε τρίτες χώρες. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα μέλη είναι οργανωμένα σε τρεις ομάδες: «Εργοδότες», «Μισθωτοί» και «Διάφορες Δραστηριότητες» (π.χ. γεωργικές οργανώσεις, ενώσεις καταναλωτών, περιβαλλοντικές οργανώσεις, οργανώσεις για την οικογένεια, μη κυβερνητικές οργανώσεις κ.λπ.).

Στην πρώτη Ολομέλεια περιόδου 2010 – 2015 που έλαβε χώρα από τις 19 έως τις 21 Οκτωβρίου

2010 στις Βρυξέλλες και αφορούσε την εκλογή των οργάνων της ΕΟΚΕ, αποφασίστηκε η συμμετοχή του κ. Βαρδακαστάνη στο Προεδρείο του Ειδικού Τμήματος για τις Μεταφορές, την Ενέργεια, τις Υποδομές και την Κοινωνία της Πληροφορίας, η συμμετοχή του ως μέλος του Ειδικού Τμήματος για την Οικονομία και τη Νομισματική Ένωση, καθώς και στην Επιτροπή για τον Συντονισμό των Οικονομικών Πολιτικών. Τέλος, συμμετέχει στην Επιτροπή για το Πρόγραμμα «Ευρώπη 2020».

Η συμμετοχή του Προέδρου της Ε.Σ.Α.μεΑ. σε ένα τόσο σημαντικό όργανο ευρωπαϊκής εμβέλειας είναι μεγάλη τιμή και αναγνώριση για το εθνικό αναπηρικό κίνημα, για το τρίτοβάθμιο κοινωνικό και συνδικαλιστικό φορέα εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους στην Ελλάδα, που με συνέπεια και αίσθημα ευθύνης αγωνίζεται σθεναρά για την ισότιμη διαβίωση των ατόμων με αναπηρία σε εθνικό επίπεδο αλλά και με έντονη δραστηριότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ωστόσο, η Ε.Σ.Α.μεΑ. οφείλει να επισημάνει το σημαντικό έλλειμμα που συνεχίζει να υφίσταται και δεν είναι άλλο από τη μη συμμετοχή της Συνομοσπονδίας στην εθνική Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Η Συνομοσπονδία ζητεί από την Κυβέρνηση να τηρήσει τις δεσμεύσεις της και να διευθετήσει αυτό το σημαντικό ζήτημα, προκειμένου τα άτομα με αναπηρία να εκπροσωπηθούν και να συμμετάσχουν ενεργά σε όλες τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και προώθησης των δικαιωμάτων τους και σε εθνικό επίπεδο.

η ΕΣΑμεΑ

παρεμβαίνει,
προτείνει,
διεκδικεί...



Προτάσεις της Ε.Σ.Α.μεΑ. για το ν/σ του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τον εκσυγχρονισμό του συστήματος των ποινών και των συνθηκών κράτησης ΑμεΑ
Την αναγκαιότητα του σχεδιασμού και της εφαρμογής ειδικών μέτρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία, τα οποία κρατούνται στις φυλακές της χώρας, που κατά καιρούς βλέπουν το φως της δημοσιότητας, έθεσε η Ε.Σ.Α.μεΑ. με σχετική επιστολή της στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χ. Καστανίδη, κοινοποιούμενη και στη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή Εξέτασης του Σωφρονιστικού Συστήματος, με αφορμή το ενημερωτικό σημείωμα που κατέθεσε το Υπουργείο στη Βουλή για το υπό κατάθεση νομοσχέδιο για τον εκσυγχρονισμό των ποινών στις 18.10.10.

Το αναπηρικό κίνημα προσδοκά ότι θα συμπεριληφθούν ειδικά μέτρα για τους κρατούμενους που ανήκουν στην ευπαθή κοινωνικά ομάδα των ατόμων με αναπηρία και δεν έχουν διαπράξει σοβαρά αδικήματα. Σε αυτή την κατεύθυνση προτείνει σειρά μέτρων για τα άτομα με αναπηρία, είτε έχουν την ελληνική υπηκοότητα, είτε είναι νόμιμοι μετανάστες, καθώς και για τους γονείς/κηδεμόνες και εν γένει όσους βάσει δικαστικής απόφασης φροντίζουν άτομα με βαριά αναπηρία και έχουν α' βαθμό συγγένειας με τους τελευταίους.

Απαραίτητη η θέσπιση ενός εθνικού προγράμματος δημοσίων πολιτικών για την αναπηρία

Την έντονη διαμαρτυρία της εξέφρασε η Ε.Σ.Α.μεΑ. επειδή δεν κλήθηκε να παραστεί στη συνάντηση της 19ης Οκτωβρίου 2010, που είχε ο Πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου με τους εκπροσώπους των Κοινωνικών Εταίρων της χώρας. Στην ομιλία του Πρωθυπουργού, για το ακανθώδες ζήτημα της ανεργίας ακούστηκαν - αν και απουσία των ιδίων των ΑμεΑ - μέτρα και πολιτικές για τα άτομα με αναπηρία, τα οποία όμως βασίζονται σε συνταγές που ξεκίνησαν να εφαρμόζονται στην Ελλάδα από τη δεκαετία του '80.

Οι στόχοι της Κυβέρνησης κινούνται στη σωστή κατεύθυνση, αφού ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αναγνωρίζει ότι ανάμεσα στους πολίτες που πλήττονται με μεγαλύτερη ένταση από την οικονομική κρίση είναι και τα άτομα με αναπηρία. Ωστόσο, αυτή η αναγνώριση θα μπορούσε να δώσει αισιοδοξία στα άτομα με αναπηρία και τις οικογένειές τους μόνο εάν συνοδεύονταν από συστηματικές, στοχευμένες και διακριτές δράσεις. Η αξιοπιστία των μέτρων και των πολιτικών που εξαγγέλθηκαν από τον Πρωθυπουργό θα τεθεί σε δοκιμασία, εάν δεν ληφθεί υπόψη το σοβαρό και διαχρονικό έλλειμμα στην απρόσκοπτη εφαρμογή του μοναδικού νόμου που στηρίζει

την απασχόληση των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, του γνωστού σε όλους μας ν. 2643/98.

Το αναπηρικό κίνημα της χώρας ήταν, είναι και θα είναι παρόν σε όλες τις προσκλήσεις και προκλήσεις της Πολιτείας για την αντιμετώπιση της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Σε αυτή την κρίσιμη περίοδο το αναπηρικό κίνημα διεκδικεί τη θέσπιση εθνικού προγράμματος δημοσίων και θεσμικών πολιτικών παρεμβάσεων για την αναπηρία, μεταξύ των οποίων είναι και οι παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση της ανεργίας των ατόμων με αναπηρία.

Συνάντηση αντιπροσωπείας της Ε.Σ.Α.μεΑ. με τον Αναπήρωτή Υπουργό Εργασίας

Συνάντηση με τον Αναπήρωτή Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γ. Κουτρουμάνη πραγματοποίησε αντιπροσωπεία της Ε.Σ.Α.μεΑ. στις 18.10.10, προκειμένου να του εκθέσει το σύνολο των πάγιων αιτημάτων του αναπηρικού κινήματος που άπτονται της αρμοδιότητάς του. Στο επίκεντρο της συνάντησης βρέθηκαν προτάσεις της Ε.Σ.Α.μεΑ., οι οποίες κατατέθηκαν και εγγράφως και αφορούν στο σχεδιασμό και την εφαρμογή από τον Ο.Α.Ε.Δ. πολιτικών, μέτρων και προγραμμάτων για την ένταξη των ατόμων με αναπηρία στην παραγωγική διαδικασία της χώρας, ιδιαίτερα εν μέσω της δυσμενούς οικονομικής κρίσης.

Επιπλέον, η Συνομοσπονδία έθεσε συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά αιτήματα με αιχμή του δόρατος την άρση των περικοπών που επιβαρύνουν σημαντικά την ήδη δυσχερή οικονομική κατάσταση των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους.

Τέλος, ιδιαίτερη μνεία έγινε στο νομοσχέδιο για την αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εργασίας και τις σχετικές προτάσεις της Συνομοσπονδίας, η οποία χαιρέτισε την πρωτοβουλία αυτή και επίσης στο πάγιο αίτημα του αναπηρικού κινήματος για την αξιοποίηση του ΣΕΠΕ με κατεύθυνση τη διασφάλιση της εφαρμογής «εύηλων προσαρμογών» με στόχο την εξάλειψη των προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία κατά την εργασία στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Πρόσκληση για τη δημιουργία ιστολογίων των φορέων στη διαδικτυακή πύλη www.ameanet.gr

Από τα τέλη Σεπτεμβρίου 2010 έχει τεθεί σε λειτουργία η διαδικτυακή πύλη www.ameanet.gr. Η υπηρεσία www.ameanet.gr είναι μια πλήρως προσβάσιμη δικτυακή πύλη, η οποία λειτουργεί ως μια ψηφιακή κοινότητα για τα άτομα με αναπηρία μέσω της ανάπτυξης υπηρεσιών πληροφόρησης, συμβουλευτικής στήριξης και ενδυνάμωσής τους. Η προσβάσιμη διαδικτυακή πύλη και οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες απευθύνονται σε τέσσερις διαφορετικές ομάδες ΑμεΑ: άτομα με προβλήματα όρασης, άτομα με κινητικές αναπηρίες, άτομα με προβλήματα ακοής και άτομα με νοητικές αναπηρίες.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. καλεί τους φορείς – μέλη της να δημιουργήσουν ιστολόγια και να εγγραφούν στην πύλη. Λεπτομέρειες για τη διαδικασία εγγραφής είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα της Ε.Σ.Α.μεΑ. στη διεύθυνση www.esaea.gr

Συνάντηση με τον Υπουργό Οικονομικών μετά την κινητοποίηση του κινήματος των τυφλών

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία και το σύσσωμο το εθνικό αναπηρικό κίνημα στήριξαν με όλες τους τις δυνάμεις την κινητοποίηση της Εθνικής Ομοσπονδίας Τυφλών (ΕΟΤ) και του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών (ΠΣΤ) στο Υπουργείο Οικονομικών στις 20 Οκτωβρίου 2010, με την οποία έστειλαν ένα πικρό μήνυμα, την έντονη διαμαρτυρία και δυσαρέσκειά τους για το γεγονός ότι η κυβέρνηση δεν έχει ανταποκριθεί στα οικονομικής φύσης αιτήματά τους.

Το εθνικό αναπηρικό κίνημα και το κίνημα των τυφλών απαίτησε την κατάργηση της περικοπής δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα και επιδομάτων αδείας στους τυφλούς συνταξιούχους, δεδομένου ότι αυτά δεν βαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό, τη μη θέσπιση οικονομικών κριτηρίων στις χορηγούμενες κοινωνικές παροχές, καθώς και την αύξηση του προνοιακού επιδόματος για τους ανασφάλιστους και έμμεσα ασφαλισμένους τυφλούς στα 25 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.

Αποτέλεσμα της δυναμικής κινητοποίησης ήταν η συνάντηση αντιπροσωπείας της ΕΟΤ και του ΠΣΤ, στην οποία συμμετείχε και ο Γενικός Γραμματέας της Ε.Σ.Α.μεΑ. κ. Χ. Νάστας, με τον Υπουργό Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος από την πλευρά του δεσμεύτηκε να προχωρήσει σε διορθωτική κίνηση για την επίλυση του πρώτου ζητήματος αναγνωρίζοντας το δίκαιο του αιτήματος, ενώ δεσμεύτηκε να αντιμετωπίσει θετικά τα επόμενα δύο αιτήματά τους, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία.

Το κίνημα των τυφλών και το αναπηρικό κίνημα της χώρας θα συνεχίσουν να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του δικαίου αγώνα για την προστασία των ατόμων με αναπηρία από τις οδυνηρές συνέπειες της κρίσης, αλλά και την υπεράσπιση και διασφάλιση των θεμελιωδών ανθρωπίνων και κεκτημένων δικαιωμάτων τους, με αποκορύφωμα το μεγάλο συλλαλητήριο της Ε.Σ.Α.μεΑ. στην πλατεία Συντάγματος στις 3 Δεκεμβρίου 2010 – Εθνική Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία για τη λήψη από την πολιτεία άμεσων μέτρων δημοσίων πολιτικών και θεσμικών παρεμβάσεων για την αναπηρία.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. δίπλα στους μαθητές και καθηγητές του ΚΕΚ – ΑμεΑ Γαλατσίου

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. και σύσσωμο το εθνικό αναπηρικό κίνημα στήριξαν την κινητοποίηση των μαθητών και καθηγητών του ΚΕΚ – ΑμεΑ Γαλατσίου που έλαβε χώρα στις 13 Οκτωβρίου 2010 έξω από το Υπουργείο Εργασίας.

Τα οξυμένα προβλήματα του ΚΕΚ - ΑμεΑ Γαλατσίου, το οποίο εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας και αποτελεί το μόνο εξειδικευμένο Κέντρο Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στην Αττική για τα άτομα με αναπηρία, έχουν φέρει σε απόλυτη απόγνωση τους μαθητές και τους καθηγητές που από την έναρξη της χρονιάς, λόγω της έλλειψης χρηματοδότησης, αντιμετώπιζουν υλικοτεχνικά προβλήματα (ανεπαρκείς χώροι εκπαίδευσης κ.λπ.), καθώς και τη μη πληρωμή των δεδουλευμένων στους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς.

Το αναπηρικό κίνημα κάλεσε την ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας να διασφαλίσει τη συνέχιση της λειτουργίας του ΚΕΚ – ΑμεΑ Γαλατσίου με επαρκή χρηματοδότησή του.

Οργή και αγανάκτηση: Καταδικάζουν τα άτομα με Σακχαρώδη Διαβήτη σε ακρωτηριασμούς και πολλαπλή αναπηρία!

Την οργή και την αγανάκτησή της εξέφρασε η Ε.Σ.Α.μεΑ. και σύσσωμο το εθνικό αναπηρικό κίνημα για την άνευ προηγουμένου ανάληψη απάντηση του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού της χώρας, του ΙΚΑ, σε προ διετίας απεσταλμένες επιστολές της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Σωματείων Συλλόγων Ατόμων με Σακχαρώδη Διαβήτη (Π.Ο.Σ.Σ.Α.Σ.ΔΙΑ.) για τη χορήγηση ορθωτικών μέσων που αποτρέπουν τους ακρωτηριασμούς.

Τόσο η Π.Ο.Σ.Σ.Α.Σ.ΔΙΑ. όσο και η Ε.Σ.Α.μεΑ. επιδίδονται σε έναν πολύχρονο και επίμονο αγώνα να πείσουν όλες τις προηγούμενες ηγεσίες των Υπουργείων Εργασίας και Υγείας για τη χορήγηση των θεραπευτικών υποδημάτων διαβήτη, (τα οποία δεν χορηγούνται από το σύνολο των ασφαλιστικών ταμείων), αλλά και την ίδρυση ιατρείων διαβητικού ποδιού στα νοσοκομεία Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Περιφέρειας, μέτρα που θα μπορούσαν να μειώσουν κατακόρυφα τους χιλιάδες ακρωτηριασμούς των ατόμων με σακχαρώδη διαβήτη. Κι όμως, τόσα χρόνια μετά, η Πολιτεία εξακολουθεί να κωφεύει και να γυρνά επιδεικτικά την πλάτη σε ένα ζήτημα που έχει μετατρέψει χιλιάδες άτομα με σακχαρώδη διαβήτη σε πολυανάπηρα άτομα, που μετά τον ακρωτηριασμό χρήζουν χορήγησης τεχνητών μελών, αλλά και σχετικών αναπηρικών συντάξεων, με αποτέλεσμα να αυξάνονται κατακόρυφα οι δαπάνες για τα ασφαλιστικά ταμεία που ψυχορραγούν. Περίτρανη απόδειξη και η σταγόνα που ξεχείλιζε πια το ποτήρι ήταν η επαίσχυντη απάντηση του ΙΚΑ, η οποία προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων στην κοινή γνώμη.

Κατόπιν της παρέμβασης της Ε.Σ.Α.μεΑ. και της Π.Ο.Σ.Σ.Α.Σ.ΔΙΑ. και των διαστάσεων που έλαβε το θέμα, δρομολογούνται, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις των αρμόδιων Υπουργείων, οι διαδικασίες για την οριστική διευθέτηση του θέματος, με τη σύσταση Ειδικής Επιτροπής στην οποία θα συμμετέχει η Π.Ο.Σ.Σ.Α.Σ.ΔΙΑ. και Ειδικός Εμπειρογνώμονας.

Μήνυμα του αναπηρικού κινήματος για την Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Φτώχειας

Εν μέσω της οικονομικής κρίσης που βιώνει η χώρα μας το τελευταίο διάστημα, αλλά και λόγω της ανακήρυξης του 2010 σε Ευρωπαϊκό Έτος για την Καταπολέμηση της Φτώχειας και του Αποκλεισμού, η φετινή 17η Οκτωβρίου - Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Φτώχειας - είχε ιδιαίτερα μεγάλη βαρύτητα.

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, 84 εκατομμύρια Ευρωπαίοι – δηλ. το 17% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης – ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Τα λόγια είναι περιττά για τα δεδομένα σε εθνικό επίπεδο. Και είναι εύκολο να κατανοήσει κανείς τη δυσμενή θέση στην οποία έχουν περιέλθει οι πλέον ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, που ήδη, πριν την είσοδό μας στη δίνη της κρίσης, ζούσαν καθημερινά υπό τη δαμόκλειο σπάθη της φτώχειας και της οικονομικής εξαθλίωσης.

Το εθνικό αναπηρικό κίνημα, που από την πρώτη στιγμή της ανακήρυξης του «2010 - Ευρωπαϊκού Έτους Καταπολέμησης της Φτώχειας και του Αποκλεισμού», κατέθεσε σχετικές προτάσεις στον τότε Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Α. Λοβέρδο, την Υποεπιτροπή της Βουλής για Θέματα Ατόμων με Αναπηρία, αλλά και στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων, απύθυνε για μια ακόμα φορά δραματική έκκληση στην Πολιτεία να αξιοποιήσει το Έτος στο μέγιστο βαθμό, δίνοντάς του την ανάλογη διάσταση.

Υπόμνημα της Ε.Σ.Α.μεΑ. για το σύνολο των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών αιτημάτων των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους

Τα οριζόντια και κάθετα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά αιτήματα του εθνικού αναπηρικού κινήματος εξέθεσε η Ε.Σ.Α.μεΑ. με σχετικό Υπόμνημά της στην Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Λ. Κατσέλη.

Βασικός στόχος του πλαισίου των αιτημάτων/προτάσεων της Συνομοσπονδίας είναι η άρση των διαφοροποιήσεων και ανισοτήτων που παρατηρούνται ως προς το είδος και το ύψος των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών παροχών προς τα άτομα με αναπηρία. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος απαιτείται πρώτα και κύρια ο σχεδιασμός ενιαίου κανονισμού συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών παροχών από όλα τα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας με τη συμμετοχή των εκπροσώπων της Ε.Σ.Α.μεΑ. και των Κεντρικών Ομοσπονδιών της.

Επιπλέον, η Συνομοσπονδία επεσήμανε ότι οι περικοπές που σημειώθηκαν στα επιδόματα εορτών, αδείας των συντάξεων αναπηρίας, καθώς και στο επίδομα που αντιστοιχεί στο εξωϊδρυματικό επίδομα παραπηληγίας αποτελούν αντισυνταγματικό, άδικο και αντικοινωνικό μέτρο για την πιο ευπαθή κοινωνική ομάδα της χώρας. Η Συνομοσπονδία ζήτησε την άρση των περικοπών που υπέστησαν οι συντάξεις των ατόμων με αναπηρία και των γονέων τους και εν γένει των ατόμων που έχουν αποδεδειγμένα στη φροντίδα τους άτομα με βαριές και πολλαπλές αναπηρίες.

Αίτημα προς την Υπουργού Εργασίας για στήριξη της προσπάθειας ανάδειξης της αναπηρίας ως προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής της επόμενης δεκαετίας

Επιστολή στην Υπ. Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Λ. Κατσέλη απέστειλε η Ε.Σ.Α.μεΑ. στις 11.10.10 ζητώντας τη στήριξή της για την ανάδειξη της αναπηρίας σε βασική προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής της επόμενης δεκαετίας.

Τον ερχόμενο Νοέμβριο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρόκειται να εκδώσει ανακοίνωση για τη νέα Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αναπηρία, η οποία θα θέσει τις προτεραιότητες και θα ορίσει τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν στον ευαίσθητο αυτό τομέα μέσα στην επόμενη δεκαετία. Ωστόσο, αυτή η ανακοίνωση δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. ζήτησε την ψήφο και τη στήριξη της ελληνικής Κυβέρνησης στο αίτημα του ευρωπαϊκού αναπηρικού κινήματος για μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πάνω στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Αναπηρία, η οποία μπορεί να διασφαλίσει ένα ισχυρό και αποτελεσματικό πλαίσιο για την προώθηση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία στην Ευρώπη.

Επιτακτική η διασφάλιση της ατελούς διέλευσης των ατόμων με αναπηρία από τα διόδια του συνόλου των οδικών δικτύων της χώρας

Τον άμεσο καθορισμό συνάντησης με τους εκπροσώπους της για το ζήτημα της ελεύθερης διέλευσης των ατόμων με αναπηρία από τα διόδια ζήτησε η Ε.Σ.Α.μεΑ. με επιστολή της στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, κ. Ρέππα στις 07.10.10.

Κατά τη διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδου, τόσο η Ε.Σ.Α.μεΑ. όσο και οι φορείς – μέλη της προέβησαν σε αλληλέγγυες έντονες παρεμβάσεις στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου για την οριστική ρύθμιση του ζητήματος αυτού, που οδήγησαν τελικά στην έκδοση σχετικού Δελτίου Τύπου του Υπουργείου στις 26 Αυγούστου 2010, στο οποίο αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι : «Παράλληλα το Υπουργείο Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων θα προωθήσει ρύθμιση για την οριστική επίλυση του προβλήματος». Επίσης, με το ανωτέρω δελτίο τύπου το Υπουργείο διαβεβαίωνε τα άτομα με αναπηρία ότι οι εταιρίες Έργων Παραχώρησης θα ανταποκριθούν στο αίτημα της Κυβέρνησης για την ελεύθερη διέλευση των ατόμων με αναπηρία από τα διόδια, υπενθυμίζοντας ότι δεν υπάρχει θεσμοθετημένη απαλλογή των τελών διοδίων για τα αναπηρικά αυτοκίνητα.

Ωστόσο, από τότε έως και σήμερα, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου δεν έχει προβεί σε καμία συγκεκριμένη ενέργεια για τη θεσμική επίλυση του ανωτέρω θέματος, παρ' όλο που παρουσιάζονται ακόμη κρούσματα άρνησης των εταιρειών να επιτρέψουν την ελεύθερη διέλευση των αναπηρικών αυτοκινήτων. Η Ε.Σ.Α.μεΑ και οι φορείς-μέλη έθεσαν εκ νέου αυτό το ζήτημα, για το οποίο το Υπουργείο είχε δεσμευθεί να προωθήσει ρύθμιση για την επίλυσή του.

Από 1ης Οκτωβρίου έως 15 Δεκεμβρίου 2010 οι αιτήσεις για την ένταξη στο Κοινωνικό Οικιακό Τιμολόγιο (Κ.Ο.Τ.) της ΔΕΗ

Από 1η Οκτωβρίου ξεκίνησε η υποβολή των αιτήσεων για την ένταξη στο Κοινωνικό Οικιακό Τιμολόγιο της ΔΕΗ. Στις κατηγορίες των δικαιούχων συμπεριλαμβάνονται και τα άτομα με αναπηρία με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω, και τα άτομα που έχουν προστατευόμενα μέλη με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω με οικογενειακό εισόδημα μικρότερο του ατομικού αφορολόγητου ορίου. Το Κ.Ο.Τ. που λαμβάνεται αντιστοιχεί σε έκπτωση 20% επί του σημερινού τιμολογίου. Το όριο κατανάλωσης για αυτή την κατηγορία είναι 1200kwh. Σε περίπτωση που ξεπεραστεί αυτό το όριο τότε δεν εφαρμόζονται οι ανωτέρω εκπτώσεις.

Η υποβολή της αίτησης γίνεται ηλεκτρονικά μέσω της ιστοσελίδας της ΔΕΗ www.dei.gr είτε τηλεφωνικά στο 210 9298000. Από 18-10-2010 η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και στα ΚΕΠ της χώρας.

Περισσότερες πληροφορίες για το Κοινωνικό Οικιακό Τιμολόγιο μπορείτε να λάβετε:

- Στο τηλεφωνικό κέντρο 210 – 9797400 του ΥΠΕΚΑ
- Στο τηλεφωνικό κέντρο 210 – 9298000 της ΔΕΗ Α.Ε.
- Στα καταστήματα των προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας
- Στα ΚΕΠ μετά τις 18/10/2010
- Στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΚΑ <http://www.ypeka.gr/Default.aspx?tabid=575>
- Στην ιστοσελίδα της ΔΕΗ www.dei.gr

Προτάσεις επί του Σχεδίου Νόμου “Αναγέννηση της Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες συναφείς διατάξεις για τον έλεγχο της αγοράς εργασίας και της ασφάλισης”

Τις προτάσεις της επί του Σχεδίου Νόμου «Αναγέννηση της Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες συναφείς διατάξεις για τον έλεγχο της αγοράς εργασίας και της ασφάλισης», απέστειλε η Ε.Σ.Α.μεΑ. στην Υπουργό Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης κα. Λ. Κατσέλη στις 07.10.10, ζητώντας να ενσωματωθούν στο εν λόγω Σχέδιο Νόμου.

Όπως τονίστηκε στην επιστολή, το εν λόγω Σχέδιο Νόμου αποτελεί μια ιδιαίτερα σημαντική ευκαιρία προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα πάγια και διαχρονικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι με αναπηρία, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, τα οποία κατ' επανάληψη το εθνικό αναπηρικό κίνημα έχει θέσει υπόψη της Πολιτείας, δίχως όμως ανταπόκριση.

Ο Πρόεδρος του EDF και της Ε.Σ.Α.μεΑ. στη συνεδρίαση της Διακομματικής Ομάδας του Ευρωκοινοβουλίου για την Αναπηρία: Βρυξέλλες, 28 Σεπτεμβρίου 2010

Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία (EDF) και της Ε.Σ.Α.μεΑ. κ. Ιωάννης Βαρδακαστάνης μετέβη στις Βρυξέλλες προκειμένου να συμμετάσχει στη συνεδρίαση της Βελγικής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Διακομματικής Ομάδας του Ευρωκοινοβουλίου για την Αναπηρία για τη συμπερίληψη και ενσωμάτωση της Διεθνούς Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία στις ευρωπαϊκές πολιτικές.

Η συνδιάσκεψη είχε στόχο την ανάπτυξη ενός εποικοδομητικού διαλόγου για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση της Διεθνούς Σύμβασης, ώστε η ευρωπαϊκή νομοθεσία να διαμορφωθεί ανάλογα και να προστατεύει τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

Παράλληλα, ο κ. Βαρδακαστάνης είχε συνάντηση με τον Πρόεδρο κ. Adam Kosa και τα μέλη της Διακομματικής Ομάδας, κατά την οποία συζητήθηκαν οι μελλοντικές δράσεις για τη διάχυση των αιτημάτων του πανευρωπαϊκού αναπηρικού κινήματος, καθώς και οι προτεραιότητες της Επιτροπής μέχρι το τέλος του έτους.

Τέλος, στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 ο κ. Βαρδακαστάνης συμμετείχε στην επεισοδιακή κινητοποίηση που πραγματοποιήσαν εμπορικοί σύλλογοι, φορείς της κοινωνίας των πολιτών, κόμματα και πολίτες στο σταθμό Gare du Midi στις Βρυξέλλες με κατεύθυνση την πηλατεία Schuman, προκειμένου να πουν ένα νηχρό «Όχι» στη λιτότητα.

Επιπλέον υποτροφίες για άτομα με αναπηρία που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα ERASMUS

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία ενημερώνει ότι σύμφωνα με το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ), εφόσον επιλεγούν, ένας φοιτητής με αναπηρία για περίοδο σπουδών ERASMUS ή περίοδο πρακτικής άσκησης στο εξωτερικό, ή καθηγητής ή υπάλληλος του Ίδρυματος με αναπηρία για μετακίνηση στο εξωτερικό μέσω του προγράμματος Erasmus και εφόσον κατά τα λοιπά πληρούνται οι προϋποθέσεις και οι όροι συμμετοχής στο πρόγραμμα (όπως αυτοί ορίζονται από το Ίδρυμα στο οποίο φοιτά ή εργάζεται ο ενδιαφερόμενος), χορηγείται (μετά τη συμπλήρωση των απαραίτητων εγγράφων, όπως για όλους τους συμμετέχοντες στο πρόγραμμα) αυξημένο ποσό υποτροφίας σε σχέση με τους υπόλοιπους εξερχόμενους.

Οι αιτήσεις υποβάλλονται μέσω των Ιδρυμάτων στις ημερομηνίες που καθορίζονται από τις Γραμματείες τους και δεν γίνονται δεκτές μεμονωμένες αιτήσεις ενδιαφερομένων.

Πληροφορίες είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα του ΙΚΥ ή στα γραφεία του Διουσίου Αρεοπαγίτου και Μακρή 1, Αθήνα, τηλ.: 210 3726388 και e-mail erasmus@iky.gr

Ο Πρόεδρος της Ε.Σ.Α.μεΑ. στην 3η Νοσηλευτική Ημερίδα με θέμα «ΑμεΑ – Οι Αγνοούμενοι της Διπλανής Πόρτας»

Ο Πρόεδρος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία κ. Ιωάννης Βαρδακαστάνης μετέβη στη Λευκάδα προκειμένου να μιλήσει στην 3η Νοσηλευτική Ημερίδα με θέμα «ΑμεΑ – Οι Αγνοούμενοι της Διπλανής Πόρτας».

Η Ημερίδα, που συνδιοργάνωσαν η Νοσηλευτική Υπηρεσία Γ.Ν. Λευκάδας και η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων υπό την αιγίδα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και της 6ης Υ.Π.Ε., έλαβε χώρα στις 25.09.10. Κατά τις εργασίες της συζητήθηκαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην πρόσβαση και αξιοποίηση των υπηρεσιών υγείας από το μεγάλο έλλειμμα ιατρικού και εξειδικευμένου παραϊατρικού προσωπικού, η ανάγκη δημιουργίας εξειδικευμένων μονάδων για διάφορες κατηγορίες αναπηρίας και τα πάγια αιτήματα των ατόμων με αναπηρία αναφορικά με το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. και σύσσωμο το εθνικό αναπηρικό κίνημα στο πλευρό των παραπληγικών

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. και σύσσωμο το εθνικό αναπηρικό κίνημα στήριξαν με όλες τους τις δυνάμεις τη δυναμική κινητοποίηση που πραγματοποίησε ο Πανελλήνιος Σύλλογος Παραπληγικών στις 30 Σεπτεμβρίου 2010 έξω από το Υπουργείο Οικονομικών, με κεντρικό το δίκαιο αίτημα της επίλυσης των προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, που πλήττονται βανάουσα από τα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης στο όνομα της οικονομικής κρίσης.

Στην κινητοποίηση έδωσε δυναμικό «παρών» αντιπροσωπεία της Ε.Σ.Α.μεΑ. αποτελούμενη από τον Πρόεδρό της κ. Ι. Βαρδακαστάνη, τον Α' Αντιπρόεδρο κ. Κλεισιώτη, τον επίτιμο Γενικό Γραμματέα κ. Παναγό, τον Αναπηρωτή Οργανωτικό Γραμματέα κ. Λυμβαίο και άλλα μέλη του Γενικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Γραμματείας της, καθώς και εκπρόσωποι από τους φορείς – μέλη της Συνομοσπονδίας, όπως η Πανελλήνια Ομοσπονδία Γονέων Κηδεμόνων Ατόμων με Αναπηρία, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Συλλόγων Ατόμων με Σακχαρώδη Διαβήτη, η Εθνική Ομοσπονδία Τυφλών, Εθνική Ομοσπονδία Κινητικά Αναπήρων κτλ.

Τελικώς, επιτεύχθηκε συνάντηση με τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φ. Πετσάλνικο, στον οποίο τέθηκαν τα σημαντικά προβλήματα των ατόμων με αναπηρία στη χώρα, ενώ στη συνέχεια, αντιπροσωπεία του Πανελληνίου Συλλόγου Παραπληγικών, στην οποία επίσης μετείχαν ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος της Ε.Σ.Α.μεΑ και ο Πρόεδρος της ΕΟΚΑ, έγινε δεκτή από τον Υπουργό Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνο, ο οποίος δεσμεύτηκε για α) την άμεση κατάργηση της απόφασης με την οποία περικόπτονται τα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και το επίδομα αδείας από το εξωιδρυματικό επίδομα παραπληγίας – τετραπληγίας και β) τον καθορισμό άμεσης συνάντησης με τον Γενικό Γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής κ. Πεντάζο Ηλία, προκειμένου να συζητηθεί η αύξηση του εξωιδρυματικού επιδόματος και άλλα θέματα.

Συνάντηση αντιπροσωπείας της Ε.Σ.Α.μεΑ με τον πρέσβη της Ινδονησίας στην Ελλάδα

Συνάντηση με τον πρέσβη της Ινδονησίας στην Ελλάδα κ. Αχμάντ Ρούσντι και τον Πρόεδρο της Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία Ινδονησίας κ. Σισουάντι, πραγματοποίησε αντιπροσωπεία της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία αποτελούμενη από τον Α' Αντιπρόεδρο κ. Θ. Κληισιώτη, τον Γενικό Γραμματέα κ. Χ. Νάσσα, τον Ταμία κ. Γαργάλη και τον Αναπληρωτή Οργανωτικό Γραμματέα κ. Λυμβαίο, στα κεντρικά γραφεία της Ε.Σ.Α.μεΑ στην Ηλιούπολη. Κατά τη συνάντηση, οι δύο πλευρές αντάλλασαν απόψεις και εμπειρία για όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους στις δύο χώρες, καθώς και τις προκλήσεις του μέλλοντος, όσον αφορά στην επίλυσή τους.

Προτάσεις για το Σχέδιο Νόμου "Αναδιάρθρωση, εξυγίανση και ανάπτυξη του ομίλου ΟΣΕ και της ΤΡΑΙΝΟΣΕ και άλλες διατάξεις για το σιδηροδρομικό τομέα"

Επιστολή στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Δ. Ρέππα απέστειλε η Ε.Σ.Α.μεΑ στις 21.09.10, προκειμένου να διατυπώσει τις προτάσεις της για το Σχέδιο Νόμου "Αναδιάρθρωση, εξυγίανση και ανάπτυξη του ομίλου ΟΣΕ και της ΤΡΑΙΝΟΣΕ και άλλες διατάξεις για το σιδηροδρομικό τομέα".

Όπως τόνισε η Συνομοσπονδία, ο Σιδηρόδρομος αποτελεί ένα από τα ασφαλέστερα μέσα μαζικής μεταφοράς, το οποίο από τη γέννησή του χρησιμοποιείται ευρύτατα από τις χαμηλά εισοδηματικά τάξεις του πληθυσμού. Η πολιτεία, υπό αυτό το πρίσμα και στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την εισοδηματική ενίσχυση των ατόμων με αναπηρία, εφάρμοζε επί σειρά ετών την ευνοϊκή ρύθμιση της έκπτωσης σε ποσοστό 50% στα εισιτήρια εσωτερικών διαδρομών του Ο.Σ.Ε. για τα άτομα με αναπηρία. Με τη νέα Κ.Υ.Α. που αφορά στις ρυθμίσεις των δελητίων μετακίνησης των

Προτάσεις της Ε.Σ.Α.μεΑ εν όψει του Κρατικού Προϋπολογισμού 2011

Επιστολή στον Υπουργό Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου απέστειλε η Ε.Σ.Α.μεΑ στις 20.09.10 ενόψει της κατάρτισης του Κρατικού Προϋπολογισμού του έτους 2011 με την οποία δόθηκε η ευκαιρία για έκτακτα μέτρα οικονομικής στήριξης στην ομάδα των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, η οποία έχει ήδη διαβεί το κατώφλι της φτώχειας.

Η Συνομοσπονδία τόνισε ότι παρ' όλο που διεθνείς στατιστικές και ευρωπαϊκές μελέτες κατατάσσουν τα άτομα με αναπηρία στις πιο χαμηλά εισοδηματικές τάξεις, την περίοδο αυτή βρέθηκαν στη μέγγλη σκληρών και άδικων περικοπών σε αμοιβές, συντάξεις επιδόματα κατ' επιταγή του "Μνημονίου", στο οποίο θα πρέπει να σημειωθεί ότι υπάρχει ρητή αναφορά για τη λήψη έκτακτων μέτρων στήριξης των ευπαθών ομάδων. Στο πλαίσιο αυτό η Συνομοσπονδία ζήτησε τον καθορισμό συνάντησης με τον Υπουργό, για την οποία είχε δεσμευθεί στην Παράσταση - Διαμαρτυρίας της Ε.Σ.Α.μεΑ και των Φορέων-Μελών της στις 23 Ιουνίου 2010.

ΑμεΑ του έτους 2010 το ανωτέρω ευνοϊκό μέτρο διεκόπη ξαφνικά - χωρίς καμία προειδοποίηση - για τα άτομα με αναπηρία.

Η διακοπή του ανωτέρω μέτρου αποτελεί πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση στα άτομα με αναπηρία. Γι' αυτό και η Συνομοσπονδία ζήτησε την επαναφορά του μέσω συντονισμένων ενεργειών του Υπουργείου με τα συναρμόδια Υπουργεία.

Σημειώνεται ότι σχετική επιστολή για το ζήτημα της θεσμικής προστασίας της έκπτωσης είχε στείλει η Συνομοσπονδία και στον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Α. Λοβέρδο στις 16.09.10 με αφορμή τη διευκρινιστική εγκύκλιο (αρ. πρωτ. α/Φ.11/Γ.Π.οικ.109583/6.9.2010) της Κ.Υ.Α. των Υπουργείων Οικονομικών & Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΦΕΚ 560/30.04.2010).

Απαράδεκτη η καθυστέρηση της έκδοσης των πινάκων μοριοδότησης θέσεων εργασίας της Προκήρυξης του ν. 2643/98 που εκκρεμεί από το 2008!

Το ζήτημα της απαράδεκτης καθυστέρησης της ολοκλήρωσης των εργασιών για την έκδοση της μοριοδότησης των αιτήσεων της Προκήρυξης των θέσεων εργασίας του ιδιωτικού & ευρύτερου δημοσίου τομέα του ν. 2643/98, του έτους 2008, επανέφερε η Ε.Σ.Α.μεΑ. με σχετικό έγγραφό της στην Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κα Λ. Κατσέλη.

Σύμφωνα με το ν. 2643/98 οι θέσεις εργασίας των άρθρων 2 (ιδιωτικός και ευρύτερος δημόσιος τομέας) & 3 (δημόσιος τομέας) προκηρύσσονται κάθε χρόνο. Οι προκηρύξεις όμως των θέσεων δεν εκδίδονται σε ετήσια βάση, γεγονός που συνιστά κατάφωρη παραβίαση των συνταγματικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία.

Αρκεί κανείς να σκεφτεί ότι Προκήρυξη θέσεων του ιδιωτικού & ευρύτερου δημοσίου τομέα του ν. 2643/98 είχε να εκδοθεί από το έτος 2002, με αποτέλεσμα, από τότε έως και σήμερα, να έχουν χαθεί χιλιάδες θέσεις εργασίας για τα άτομα με αναπηρία και τις οικογένειές τους!

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. απαίτησε, να δοθεί λύση ενεργοποιώντας όλες τις δυνατότητες που παρέχονται συνδυαστικά από το Σ.Ε.Π.Ε., Ι.Κ.Α. Ο.Α.Ε.Δ. και άλλες αρχές.

Ο Πρόεδρος του Φόρουμ και της Ε.Σ.Α.μεΑ. στη συνεδρίαση για το Άρθρο 11 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία

Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία (EDF) και της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία κ. Ιωάννης Βαρδακαστάνης με την ιδιότητα ως αντιπρόεδρος της Διεθνούς Συμμαχίας για την Αναπηρία (IDA) συμπροέδρευσε από κοινού με τον Πρέσβη της Ν. Ζηλανδίας στα Ηνωμένα Έθνη κ. Jim McLay στην τρίτη συνεδρίαση των κρατών - μελών των Ηνωμένων Εθνών που έχουν υπογράψει και επικυρώσει τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία, για το Άρθρο 11 της Σύμβασης, η οποία έλαβε χώρα στη Νέα Υόρκη στις 2 Σεπτεμβρίου 2010.

Κατά την ομιλία του προς τους συνέδρους, ο κ. Βαρδακαστάνης εξέθεσε αναλυτικά τα επιπρόσθετα προβλήματα που δημιουργούν καταστάσεις κινδύνου και εκτάκτων ανθρωπιστικών αναγκών στα άτομα με αναπηρία, μια από τις πλέον ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, αποδυναμώνοντας τη στήριξη προς αυτά. Στο πλαίσιο αυτό, ο κ. Βαρδακαστάνης υπογράμμισε με έμφαση την ανάγκη να ενσωματώσουν τα κράτη – μέλη σε όλες τους τις αποφάσεις και πολιτικές το Άρθρο 11 της Σύμβασης και να λάβουν αποτελεσματικά μέτρα, τόσο σε εθνικό, όσο και διεθνές επίπεδο, για την προστασία των ατόμων με αναπηρία κατά προτεραιότητα σε τέτοιες έκτακτες καταστάσεις και κάλεσε τα κράτη – μέλη να συνεργαστούν και να αλληλοϋποστηρίχουν σε τέτοιες δυσάρεστες συνθήκες.

Ανάληψη ενεργειών με στόχο τη διάχυση της διάστασης της αναπηρίας στην Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση Α.Ε. (ΕΡΤ Α.Ε.)

Επιστολή στον Αναπληρωτή Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Τ. Χατήρη απέστειλε η Ε.Σ.Α.μεΑ. στις 20.09.10, προκειμένου να του καταθέσει μια σειρά από μέτρα για τη διάχυση της διάστασης της αναπηρίας στην ΕΡΤ Α.Ε. και την προώθηση αλλαγών όσο αφορά στη βελτίωση της προσβασιμότητας της ΕΡΤ στα άτομα με αναπηρία, τη βελτίωση της εικόνας των ατόμων με αναπηρία που παρουσιάζει και την αύξηση της κάλυψης θεμάτων για την αναπηρία.

Όπως τονίστηκε στην επιστολή, ο ρόλος της δημόσιας ελληνικής τηλεόρασης είναι κομβικός και αναντικατάστατος και πρέπει να διασφαλίσει συνθήκες καθολικής πρόσβασης σε όλα τα κανάλια της, έτσι ώστε να λειτουργήσει ως προωθητική δύναμη για την οικοδόμηση ενός τηλεοπτικού τοπίου στη χώρα, το οποίο να σέβεται τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

Διαβούλευση επί του Σχεδίου Νόμου για τη "Χορήγηση ενισχύσεων σε ιδιωτικές επενδύσεις για την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και την περιφερειακή σύγκλιση και άλλες διατάξεις"

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. κατέθεσε στις 23.08.10 στην Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας κα Λ. Κατσέλη τις απόψεις - προτάσεις της για τον νέο Αναπτυξιακό Νόμο στο πλαίσιο της σχετικής δημόσιας διαβούλευσης.

Όπως επεσήμανε η Συνομοσπονδία, στόχος είναι ο νέος Αναπτυξιακός Νόμος να λειτουργήσει ως εργαλείο και για την ισότιμη ένταξη των πολιτών με αναπηρία στη βάση των νέων ευρωπαϊκών προσεγγίσεων και πολιτικών για την αναπηρία, όπως αυτές διατυπώθηκαν στον Κανονισμό (ΕΚ) 1083/2006, άρθρο 16. Η Ε.Σ.Α.μεΑ. θεωρεί ότι ο νέος Αναπτυξιακός Νόμος μπορεί να αποτελέσει πραγματικά εθνική ευκαιρία η οποία, από κοινού με το ΕΣΠΑ 2007 – 2013, θα σηματοδοτήσει μια νέα εποχή, δίχως διακρίσεις, για την πληθυσμιακή ομάδα των ατόμων με αναπηρία. Θα συνδράμει στον επανακαθορισμό του ρόλου των πολιτών με αναπηρία, αίροντας τα εμπόδια που μέχρι σήμερα τους απέκλειαν από μια σειρά κοινωνικο-οικονομικές δραστηριότητες και στην ισότιμη αντιμετώπισή τους με κάθε άλλο πολίτη, ενώ ταυτόχρονα θα συντελέσει στην εθνική οικονομική ανάπτυξη διασφαλίζοντας τη συμμετοχή σε αυτή μιας μεγάλης μερίδας καταναλωτών, αποκλεισμένων μέχρι σήμερα.

Προτάσεις της Ε.Σ.Α.μεΑ. για το ν/σ «Ανάπτυξη της δια βίου μάθησης και λοιπές διατάξεις»

Στο πλαίσιο της διαβούλευσης του σχεδίου νόμου «Ανάπτυξη της δια βίου μάθησης και λοιπές διατάξεις», η Ε.Σ.Α.μεΑ. κατέθεσε τις παρατηρήσεις / προτάσεις της στις 30.09.10 προκειμένου να διασφαλιστεί η διάχυση της διάστασης της αναπηρίας σε όλα τα προγράμματα δια βίου μάθησης που απευθύνονται στον γενικό πληθυσμό (mainstreaming), αλλά και η ειδική μέριμνα στη σχέση δια βίου μάθησης και αναπηρίας με την υλοποίηση στοχευμένων προγραμμάτων.

Επιπλέον, η Συνομοσπονδία με επιστολή στην Υπουργό Παιδείας κα. Α. Διαμαντοπούλου την ίδια ημέρα, τόνισε ότι πρέπει να διασφαλιστεί στους μαθητές με αναπηρία και στις οικογένειές τους ότι θα βρεθούν στα σχολεία τους την ίδια ημέρα με όλους τους μαθητές της χώρας και θα παρακολουθήσουν τα μαθήματά τους χωρίς προβλήματα όλη τη σχολική χρονιά 2010-2011.

Με αφορμή τα γνωστά προβλήματα που δημιουργούνται στις μετακινήσεις των μαθητών με αναπηρία από και προς τα σχολεία τους όχι μόνο κατά την έναρξη κάθε σχολικού έτους αλλά και ενδιάμεσα της σχολικής περιόδου, η Ε.Σ.Α.μεΑ. κατέθεσε συγκεκριμένη πρόταση προς τη Διάρκη Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για τη συμπερίληψη ανάλογης διάταξης με αυτήν που είχε προβλεφθεί στο ν. 3794/2009 στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο της "Δια Βίου Μάθησης".

Αίτημα ρητής δέσμευσης του Υπ. Υγείας για οικονομική και πολιτική στήριξη μακράς πνοής της Σχολής Τυφλών Β.Ε. Ο ΗΛΙΟΣ

Επιστολή στον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ.

Μιχάλη Τιμοσίδη απέστειλε η Ε.Σ.Α.μεΑ. στις 13.09.10 προκειμένου να θέσει υπόψη του τις θέσεις του κινήματος των τυφλών και γενικότερα του κινήματος των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, για την κατάσταση που επικρατεί στη Σχολή Τυφλών Β.Ε. «Ο ΗΛΙΟΣ».

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου για μια ακόμα φορά και επεσήμανε ότι απαιτείται εδώ και τώρα, δράση συγκεκριμένη, δράση αποτελεσματική, δράση προωθητική καλώντας την κυβέρνηση ως οφείλει, να λάβει μέτρα.

Τέλος, αναγνωρίζοντας το δικαίωμα των εργαζομένων στη σχολή, στους οποίους πάντοτε εξέφραζε αλληλεγγύη στα αιτήματά τους, κάλεσε την ηγεσία του Υπουργείου για την άμεση εξεύρεση λύσης, ώστε να λήξει η επίσχεση εργασίας και να αποδοθούν τα δεδουλευμένα στους εργαζόμενους.

Διαβούλευση επί του Σχεδίου Νόμου για την "Επιτάχυνση Μεγάλων Έργων"
Τις προτάσεις της κατέθεσε η Ε.Σ.Α.μεΑ. με επιστολή της στον Υπουργό Επικρατείας παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Χ. Παμπούκη στις 27.08.10, στο πλαίσιο της διαβούλευσης για το Σχέδιο Νόμου για την "Επιτάχυνση Μεγάλων Έργων".

Όπως τονίστηκε, βασικός στόχος της Ε.Σ.Α.μεΑ. και του εθνικού αναπηρικού κινήματος είναι αφενός η προώθηση μέτρων που θα οδηγήσουν στην άρση των πάσης φύσεως εμποδίων που οδηγούν τα άτομα με αναπηρία στον αποκλεισμό και αφετέρου η διασφάλιση της ισότιμης συμμετοχής τους στα οικονομικο-κοινωνικά δρώμενα. Υπό αυτά τα δεδομένα πρότείνε συγκεκριμένες και στοχευμένες τροποποιήσεις προς αυτή την κατεύθυνση.

MICHAEL OLIVER

ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πρόλογος – Επιμέλεια: Γιώτα Καραγιάννη
Εκδόσεις: επίκεντρο

Το συγκεκριμένο βιβλίο, από έναν συγγραφέα που είναι ο ίδιος ανάπηρος, μελετά την εξατομικευμένη και ιατρικοποιημένη οπτική της αναπηρίας και περιγράφει τον τρόπο που αυτή παράγεται κοινωνικά. Προσκαλεί σε μια καινούρια θεώρηση των ζητημάτων της αναπηρίας, αναλύει τις δυνατότητες για την επίτευξη πολιτικής αλλαγής στη σύγχρονη εποχή του ύστερου καπιταλισμού και τη σπουδαιότητα της εμφάνισης του κινήματος της αναπηρίας ως μέρους αυτής της διαδικασίας αλλαγής. Είναι ουσιαστικό ανάγνωσμα για όποιον επιθυμεί να κατανοήσει την αληθινή φύση της αναπηρίας.

Ο Michael Oliver, υπήρξε πρωτεργάτης της δημιουργίας των Σπουδών περί Αναπηρίας στην Αγγλία. Δούληψε ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Greenwich από όπου και συνταξιοδοτήθηκε. Ήταν εκδότης του Επιστημονικού περιοδικού Disability and Society, παραμένει μέλος των εκδοτικών επιτροπών των επιστημονικών περιοδικών, Australian Disability Review & του International Journal of Inclusive Education. Τα βιβλία του αποτέλεσαν βασικά εγχειρίδια διδασκαλίας στην Τριτοβάθμια, για θέματα της Αναπηρίας. Είναι πρόεδρος της ερευνητικής συμβουλευτικής του Βρετανικού Συμβουλίου Αναπήρων.

MICHAEL OLIVER

ΑΝΑΠΗΡΙΑ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πρόλογος-Επιμέλεια: Γιώτα Καραγιάννη

επίκεντρο



ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Ελ. Βενιζέλου 236, 163 41 Ηλιούπολη, Αθήνα

Τηλ. 210 - 9949837 • Fax: 210 - 5238967

e-mail: esaea@otenet.gr • <http://www.esaea.gr>